

Univerzita Hradec Králové
Ústav sociální práce

Bakalářská práce

2017

Petr Eisenhammer

Univerzita Hradec Králové

Ústav sociální práce

Oběti trestných činů - teorie a praxe

Bakalářská práce

Autor práce: Petr Eisenhammer

Studijní program: B6731 – Sociální politika a sociální práce

Studijní obor: Sociální práce s osobami se sníženou soběstačností

Vedoucí práce: PhDr. Daniela Květenská, Ph.D.

Hradec Králové

2017

Zadání bakalářské práce

Autor:	Petr Eisenhammer
Studium:	U1498
Studijní program:	B6731 Sociální politika a sociální práce
Studijní obor:	Sociální práce s osobami se sníženou soběstačností
Název bakalářské práce:	Oběti trestných činů - teorie a praxe
Název bakalářské práce AJ:	Victims of crime - theory and practice

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Práce se bude zabývat zmapováním oblasti pomoci obětem trestných činů v návaznosti na zákon o obětech trestných činů a pokusí se identifikovat problémy současné právní úpravy ve vztahu k aplikační praxi, a to jak po stránce teoretické čerpající z odborné literatury, tak i po stránce praktické analyzující statistické výstupy. Empirické šetření bude zahrnovat postoje zúčastněných subjektů, což by mohlo vést k reálnému zlepšení postavení oběti trestných činů.

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. Policejní psychologie GEIST, Bohumil. Sociologický slovník. VÁGNEROVÁ, Marie. Vývojová psychologie (dětství, dospělost, stáří) Zákon o obětech trestných činů č. 45/2013 Sb. z.č. 141/1961 Sb. Trestní řád statistiky Policejního prezidia ČR

Garantující pracoviště:	Katedra sociální práce a sociální politiky, Ústav sociální práce
Vedoucí práce:	PhDr. Daniela Květenská, Ph.D.
Oponent:	PaedDr. Karel Myška, Ph.D.
Datum zadání závěrečné práce:	4.12.2014

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně pod vedením vedoucí bakalářské práce a uvedl jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Pardubicích dne 20. 03. 2017

Petr Eisenhammer

Poděkování

Tímto bych chtěl poděkovat vedoucí práce PhDr. Daniele Květenké, Ph.D., za poskytnutí odborné podpory při vedení mé bakalářské práce, plné cenných rad i připomínek. Stejně tak bych chtěl poděkovat své rodině, jenž mi poskytla prostor na její tvorbu.

ABSTRAKT

EISENHAMMER, Petr. *Oběti trestných činů - teorie a praxe*. Hradec Králové, 2017. Bakalářská práce. Univerzita Hradec Králové, Ústav sociální práce. Vedoucí práce: PhDr. Daniela Květenská, Ph.D.

Ústředním tématem této bakalářské práce je zmapování oblasti pomoci obětem trestných činů, posouzení reálného dopadu zákona o obětech trestných činů, identifikace problémů současné právní úpravy ve vztahu k aplikační praxi, s cílem nalezení možností zlepšení postavení obětí trestných činů. Bakalářská práce je rozčleněna na část teoretickou a část empirickou. V teoretické části jsou vymezeny a objasněny základní pojmy týkající se obětí trestných činů z pohledu současné legislativy a viktimologie, shrnut historický vývoj jejich postavení, charakterizovány typologie i možná úskalí při práci s oběťmi trestných činů. Dále jsou zde rozebrány jednotlivá práva a formy pomoci, vycházející ze zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů, s vymezením návazných sociálních služeb pro oběti trestných činů, zprostředkovaných Policií ČR. Empirická část práce, za pomoci kvantitativní analýzy standardizovaného dotazníku, statistických výstupů Ministerstva vnitra České republiky a Bílého kruhu bezpečí, zkoumá okolnosti reálného dopadu zákona o obětech trestného činu na jejich postavení a zejména pak následnou četnost uplatňování svých práv či jednotlivých forem pomoci, ve vztahu k aplikované policejní praxi. Výstup výzkumného šetření je v práci zobrazen jak písemnou formou, tak i v podobě tabulek a grafů.

KLÍČOVÁ SLOVA: oběť trestného činu, zákon o obětech trestných činů, policejní praxe, legislativa, viktimologie, typologie, úskalí, sociální služba

ABSTRACT

EISENHAMMER, Petr. *Victims of Crime - Theory and Practice*. Hradec Králové, 2017. Bachelor thesis. Univerzity of Hradec Králové, Social Services Institute. Leading advisor: PhDr. Daniela Květenská, Ph.D.

The central theme of this bachelor thesis is to conduct a sinoptic survey in the field of the social support for victims of crime and to assess the real effect of the law of victims of crime as well as to pinpoint potential problems within the effective law in the view of common practice, with the main goal to enhance a status of such victims. The thesis is split into theoretical and empirical sections. Key concepts of the relevant today's legislation and victimology, historical development of victim's status summary as well as the typology and possible obstacles in the process of social work with the victims are the subjects of the theoretical part. Another topics discussed within the chapter are particular rights and forms of the succour as the implications of the valid Legal Code No. 45/2013 Of the Victims of Crime, alongside the specification of subsequent social services for the victims which are arranged, alternatively provided by the Czech Police. The empirical part, by means of both quantitative analysis of the standardized questionnaire and Czech Ministry of Interior and Citizen's Association for Victims of Crime (BKB) statistical output data, inquires into the factors of the real impact of the Victims Law on their status. Especially probes into the frequency of follow-up rights exercise and respective forms of assistance within the applied police range of activities. The study output data are displayed in writing as well as in the form of charts and diagrams at the same time.

KEYWORDS: victim of crime, victim of crime law, police activity, legislation, victimology, typology, obstacle, social service

Obsah

ÚVOD.....	10
1 POJMY.....	12
1.1 Policie České republiky	12
1.2 Trestní zákoník a trestní řád	12
1.3 Trestný čin	13
1.4 Zákon o obětech trestných činů	14
1.5 Oběť TČ.....	15
1.6 Zvlášť zranitelná oběť TČ	15
2 HISTORICKÝ VÝVOJ POSTAVENÍ OBĚTI TČ	17
3 TYPOLOGIE OBĚTI.....	19
3.1 Nejčastější typologie oběti TČ	19
3.2 Mýtus ideální oběti	21
4 PRÁVA OBĚTÍ TRESTNÝCH ČINŮ	23
4.1 Právo na poskytnutí odborné pomoci	23
4.2 Právo na informace	24
4.3 Právo na ochranu soukromí	25
4.4 Právo na ochranu před druhotnou újmou	26
4.5 Právo na peněžitou pomoc.....	27
5 NÁVAZNÉ SOCIÁLNÍ SLUŽBY	29
5.1 Bílý kruh bezpečí, z. s.	29
6 NEDOSTATKY SOUČASNÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY ZOTČ VE VZTAHU K APLIKAČNÍ PRAXI.....	31
7 VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ	35
7.1 Hlavní cíl výzkumu	35
7.2 Dílčí cíle výzkumu.....	35

7.3	Metodika výzkumu	40
7.4	Výzkumný soubor a sběr dat	41
7.5	Interpretace výsledků šetření	43
7.5.1	Interpretace výsledků – anonymní dotazník	43
7.5.2	Interpretace výsledků – analýza dokumentů.....	59
7.6	Shrnutí výsledků empirické části.....	63
ZÁVĚR		66
Seznam použité literatury a jiné zdroje.....		69
Seznam grafů		71
Seznam tabulek		72
Seznam příloh		73

ÚVOD

„Člověk není poražen, je-li sražen k zemi. Poražen bude jen, když na té zemi zůstane.“

Zig Ziglar

Vzhledem k tomu, že u Policie České republiky (dále jen „policie“) pracuji od roku 2002, měl jsem možnost setkat se a pracovat s mnoha typy obětí trestných činů (dále jen „oběti TČ“). K policii jsem vstoupil s přesvědčením pomáhat lidem, z čehož vylýnula i volba tématu této bakalářské práce „Oběti trestných činů - teorie a praxe“, ve kterém se dle mého názoru snoubí policejní a sociální práce.

Kdo je oběť TČ? Většina z nás, si pod pojmem oběť představíme lidskou bytost, avšak otázkou zůstává, kdy se člověk stane obětí TČ? Když je mu způsobena fyzická, psychická nebo majetková újma? Jelikož sám každý člověk je jedinečný, i každá oběť TČ reaguje odlišně a mívá specifické potřeby při vyrovnávání se s následky jednání pachatele. Bohužel ne jen osoba pachatele daného trestného činu může negativně ovlivnit kvalitu budoucího života oběti TČ, ale mohou to být i subjekty orgánů činných v trestním řízení (dále jen „OČTŘ“) a soudy, stejně tak jako subjekty zapsané v registru poskytovatelů pomoci obětem TČ.

Teorie se snaží sdělit, jakým způsobem by se měla činit praxe. Často se však s teorií v praxi neztotožňujeme, ať se již jedná o některé právní normy, morální zásady či náboženství. Pokud se však v praxi osvědčí jiný způsob její aplikace, mnohdy může dojít k přeměnám a vývoji teorie, a tedy i k tvorbě a změnám (novelizacím) zákonů, jenž danou problematiku upravují. Praxí se člověk nejen učí, ale také sám o sobě ji může svým jednáním vylepšit a obohatit o nové nápady.

Hlavním cílem této bakalářské práce je zmapování oblasti pomoci obětem trestných činů, posouzení reálného dopadu ZOTČ, identifikace problémů současné právní úpravy ve vztahu k aplikační praxi, s cílem nalezení možností zlepšení postavení obětí trestných činů. Za účelem vyzkoumání hlavního cíle je stanoveno i 5 dílčích cílů. Dílčím cílem číslo jedna je zjistit formu a rozsah poučení oběti TČ ze strany policistů v kontextu konkrétní problematiky trestné činnosti. Druhý dílčí cíl má

zachytit subjektivní posouzení stavu oběti vyslychajícím policistou k okolnostem zákonného poučení a jeho významu pro oběť samotnou. Třetím dílčím cílem je zjistit četnost a druh využívaných institutů pomoci obětí TČ dle ZOTČ, poskytované či zprostředkované prostřednictvím policie ČR. Čtvrtým dílčím cílem je ověření postojů příslušníků policie na aplikaci ZOTČ v praxi. Poslední dílčí cíl má zmapovat historický vývoj poskytovaných návazných sociálních služeb obětem TČ, ve vztahu k účinnosti ZOTČ a zjištěným skutečnostem.

Bakalářská práce je rozčleněna na část teoretickou a část empirickou. V teoretické části jsou vymezeny a objasněny základní pojmy týkající se obětí trestných činů z pohledu současné legislativy a viktimologie, shrnut historický vývoj jejich postavení, charakterizovány typologie i možná úskalí při práci s oběťmi trestných činů. Dále zde jsou rozebrány jednotlivá práva a formy pomoci, vycházející ze ZOTČ, s vymezením návazných sociálních služeb pro oběti trestných činů, zprostředkovaných Policií ČR. Empirická část práce, za pomoci kvantitativní analýzy standardizovaného dotazníku i statistických výstupů Ministerstva vnitra ČR (dále jen „MV ČR“) a organizace Bílého kruhu bezpečí, zkoumá okolnosti reálného dopadu ZOTČ na jejich postavení a zejména pak následnou četnost uplatňování svých práv či jednotlivých forem pomoci ve vztahu k aplikované policejní praxi. Výstup výzkumného šetření je v práci zobrazen jak písemnou formou, tak i v podobě tabulek a grafů.

1 POJMY

Pro lepší orientaci a pochopení v této problematice, je třeba vymezit pojmy, se kterými budeme po celou dobu pracovat. Ze samotného názvu zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů vyplývá, že je úzce spjat s trestnými činy, tedy zejména s trestním zákoníkem a trestním řádem, které v praxi aplikuje mimo jiné Policie České republiky.

1.1 Policie České republiky

Mezi orgány činné v trestním řízení patří policejní orgán, státní zastupitelství a soud. Dle § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“), se policejním orgánem rozumí útvary Policie České republiky.

Dostupné prameny uvádějí, že „*Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor zřízený zákonem České národní rady ze dne 21. června 1991*“ (Policie ČR, www.policie.cz) Zjednodušeně řečeno, policie je zde pro veřejnost, zastupuje a hájí zákony České republiky a v trestním řízení je prvním článkem, který vejde ve styk s pachatelem a obětí TČ. Na základě zjištěných a předložených důkazních prostředků je cílem, aby byl řádně zjištěn a potrestán pachatel trestného činu a pokud je to možné, napravil škodu vůči oběti a snížit tak riziko dalších obětí.

1.2 Trestní zákoník a trestní řád

Není možné v krátkosti sdělit přesný pojem trestního práva, potažmo trestního zákoníku, jelikož se jedná o rozsáhlý výklad. Zjednodušeně je trestní právo odvětvím veřejného práva. Neodmyslitelně k práci policie patří zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“), který se zabývá trestním právem hmotným a dělíme jej na obecnou a zvláštní část. Dle Šámala (2010, s. 1 - 36) je obecná část složena z osmi hlav, uvedeny v §§ 1 až 139. Tato část se zabývá pojmy jako například působnost trestních zákonů, zánik trestní odpovědnosti, trestní sankce. Jak jsem již uvedl v úvodu této práce: „Co není zakázáno, to je dovoleno.“ „Co není napsáno, to neexistuje.“ O tomto je hovořeno v § 1 tj. zákaz retroaktivity – žádný trestný čin bez zákona.

Ve zvláštní části trestního zákoníku se již hovoří o konkrétních skutkových podstatách trestných činů jako například krádež, znásilnění, úvěrový podvod, vydírání, vražda. Avšak v tomto zákoně není a ani v minulosti nebylo hovořeno konkrétně o pojmu oběť, nýbrž o „poškozeném“ v § 43 trestního řádu. Obdobně jako u trestního zákoníku, nelze ani u zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“) v krátkosti neuvést jeho pojem. V nástinu lze říci, že se tento zákon zabývá trestním právem procesním, tedy uvádí trestní právo do praxe tzv. „v život“, z čehož vyplývá, že trestní řád nemůže existovat bez trestního zákoníku a naopak.

1.3 Trestný čin

V obecné části trestního zákoníku je vymezen pojem trestného činu v § 13, který zní: „Trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. K trestní odpovědnosti za trestný čin je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti.“ (ÚZ, 2016, s. 15) Trestné činy se dále dělí dle závažnosti na **přečiny a zločiny**, kdy se přečinem dle § 14 odst. 2 rozumí: „Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí sazby do pěti let.“ Dle § 14 odst. 3 se zločinem rozumí: „Zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvláště závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.“ (ÚZ, 2016, s. 16)

V případě, že se trestného činu dopustí osoba mladistvého, vymezená § 2 odst. c) z. č. 218/2003 Sb., tedy osoba ve věkovém rozmezí od dovršeného 15 do nedovršeného 18 roku svého, české právo takové protiprávní jednání označuje jako **provinění**. Samotný pojem provinění je zakotven v § 6 zákona č. 218/2003 Sb. O soudnictví ve věcech mládeže, kde je uvedeno: „*Trestný či spáchaný mladistvým se nazývá provinění.*“ (ÚZ, 2016, s. 269) Termínem provinění zákonodárce úmyslně oddělil danou věkovou skupinu pachatelů od těch dospělých, neboť pojem provinění

je výrazně méně odsuzující a stigmatizující pro mladistvé pachatele, než výraz trestný čin.

Dalším pojmem českého trestního práva je **čin jinak trestný**, čímž se rozumí čin, který je za jistých podmínek relativně beztrestný a to i přes to, že by trestným činem za jiných okolností byl.

Pojem lze rozdělit do dvou podmnožin. První tvoří činy naplňující skutkovou podstatu trestných činů požadovaného stupně nebezpečnosti pro společnost, avšak trestným činem nemohou být pro nízký věk (osoba nedovršila 15 let věku), nedostatek rozumové a mravní vyspělosti mladistvého (osoba od 15 let do dovršení 18 let věku) nebo pro nepřičetnost pachatele. Protipólem této skupiny jsou trestně odpovědní pachatelé naplňující znaky skutkových podstat trestných činů, nicméně svým jednáním nenaplňují potřebnou míru nebezpečnosti pro společnost. (Výklad pojmu trestný čin, www.valasskemezirici.cz)

1.4 Zákon o obětech trestných činů

Na základě předpisů Evropské unie a to Rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení a Směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů, se parlament ČR, dne 30. ledna 2013 usnesl na zákoně č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů a o změně některých zákonů. Zákon nabyl účinnosti dne 1. srpna 2013. Z pohledu zákona o obětech TČ se za „trestný čin“ považuje i čin jinak trestný. V tomto případě se tedy stírá diference obou uvedených termínů, jelikož z pohledu oběti TČ není důležitá trestní odpovědnost pachatele, nýbrž následek samotného trestného činu.

Zákonodárce tak pamatoval i na oběti TČ, kterým byla újma způsobena osobou, jenž není trestně odpovědnou pro svůj nedostatek věku nebo nepřičetnost. (Jelínek, 2013, s. 270) Zákon o obětech TČ pak oběť člení do dvou základních kategorií. Na **oběť TČ** a na **zvlášť zranitelnou oběť TČ**.

1.5 Oběť TČ

Tento pojem byl vymezen až zákonem o obětech TČ. Základní charakteristika pojmu je uvedena v ustanovení § 2 odst. 2 zákona o obětech TČ: „*Obětí se rozumí fyzická osoba, které bylo nebo mělo být trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková nebo nemajetková újma nebo na jejíž úkor se pachatel trestným činem obohatil.*“ (ÚZ, 2016, s. 416) Takovou oběť, ve své knize Trestní právo procesní, Jelínek (2013, s. 269) označuje jako oběť primární.

V případě, že trestným činem byla oběti způsobena smrt, je ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 téhož zákona za oběť TČ považována i osoba jí příbuzná v pokolení přímém, sourozenec, osvojenec, osvojitel, manžel nebo registrovaný partner nebo druh, je-li osobou blízkou. V případě, že je těchto osob více, za oběť se považuje každá z nich. V tomto případě pak Jelínek (2013, s. 269) hovoří o oběti nepřímé.

1.6 Zvlášť zranitelná oběť TČ

Je definována § 2 odst. 4 zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů, kdy tato splňuje shora uvedené podmínky oběti TČ a navíc se jedná o dítě, osobu se smyslovým poškozením, osobu postiženou fyzickým, mentálním nebo psychickým hendikepem. Za zvlášť zranitelnou oběť TČ se považuje i oběť taxativně uvedeného trestného činu obchodování s lidmi dle § 168 trestního zákoníku a v obecnější rovině oběť trestného činu proti lidské důstojnosti sexuálního charakteru, stejně tak jako trestného činu zahrnující násilí či pohrůžky násilím se zvýšeným nebezpečím způsobení druhotné újmy především se zřetelem na její věk, pohlaví, rasu, národnost, sexuální orientaci, náboženské vyznání, zdravotní stav, rozumovou vyspělost, schopnost vyjadřovat se, životní situaci, v níž se nachází, nebo s ohledem na vztah k osobě podezřelé ze spáchání trestného činu nebo závislost na ní. (ÚZ, 2016, s. 416)

Samotný zákon o obětech TČ neřeší jen újmu vzniklou v přímé souvislosti s jednáním pachatele trestného činu, ale dále rozeznává i „**újmu druhotnou**“, jenž se dle § 2 odst. 5 tohoto zákona, rozumí újma vzniklá v důsledku přístupu Policie České republiky, orgánů činných v trestním řízení (dále jen „OČTŘ“), dalších orgánů veřejné moci, poskytovatelů zdravotních služeb, subjektů zapsaných v registru

poskytovatelů pomoci obětem trestných činů, znalců, tlumočnicků, obhájců a sdělovacích prostředků, ve vztahu k dané oběti TČ. (ÚZ, 2016, s. 416)

Základní zásadou, plynoucí ze ZOTČ je skutečnost, že je nutné za oběť TČ považovat každou osobu, jenž se cítí být obětí spáchaného trestného činu, mimo okolnosti zjištění opaku či zjevného zneužití samotného postavení oběti. OČTŘ i ostatní subjekty poskytující služby obětem TČ mají za povinnost respektovat její důstojnost i osobnost, komunikovat s ní šetrně, zdvořile a vycházet jí vstříc podle svých možností. Aby nedocházelo k druhotné újmě či prohlubování újmy způsobené trestným činem, postupují dané subjekty ve vztahu k oběti TČ s ohledem na její věk, zdravotní i psychický stav, rozumovou vyspělost a kulturní identitu. Oběti TČ náleží práva bez rozdílu rasy, národnosti, etnického původu, zdravotního postižení, sexuální orientaci, pohlaví, věku, víry, náboženského vyznání nebo světového názoru nestanoví-li zákon jinak i bez ohledu na státní občanství. Na žádost oběti TČ a to i opakovanou jsou OČTŘ i další subjekty poskytující pomoc povinni srozumitelným způsobem tyto poučovat o jejich právech a umožnit jí jejich uplatnění. Při poskytování pomoci obětem TČ v rámci trestního řízení, OČTŘ spolupracují se subjekty věnující se pomoci obětem TČ (ÚZ, 2016, s. 416-417). V souhrnu to pak znamená, že pro pochopení smyslu a účelu ZOTČ, je znalost základních zásad ze strany zúčastněných subjektů nevyhnutelná.

2 HISTORICKÝ VÝVOJ POSTAVENÍ OBĚTI TČ

Historickým faktem je, že oběť v průběhu vývoje společnosti pozbývala svoji dřívější pozici aktivního prvku v uplatňování spravedlnosti. Vždyť právě oběť a osoby jí blízké, byly v době raného středověku těmi, kdo pachatele zadržely, soudily a ve většině případech i trestaly. Jen úzká skupina zločinů kompetenčně spadala pod světskou (úřední) moc. V zájmu posílení obecního míru, výkon práva postupně přechází na feudály a stává se tak výsadou jednotlivých států. Právo zde prosazují tak zvaní vykonavatelé moci a ne již oběť a jí osoby blízké. Postavení oběti se v průběhu 12. století potlačuje i tím, že anglický král Jindřich II. vydává dekret, kterým deklaruje zločiny zejména proti koruně a ne proti oběti. Soustava práva trestního se čím dál více soustředí na stát a na pachatele. Postupem času jsou pachatelům konkrétně vymezena a garantována jejich práva. Naopak práva a ochrana obětí i svědků trestných činů zůstávají takřka až do třicátých let 20. století opomíjena. V tento okamžik se začínají v odborné veřejnosti objevovat kritické postoje na garantovaná práva obětí. Stejně tak i na práci s obětí v okamžiku po spáchání trestného činu s ohledem na právní a psychologické souvislosti. Spojením úsilí odborné veřejnosti (např. právníků, psychologů, kriminologů a dalších), vzniká nový okruh odborného zkoumání – viktimologie. (Čírtková, 2004, s. 111 - 112) Jedná se o mladý vědní obor, kladoucí si za cíl dosažení skutečných a pozitivních změn v postavení obětí TČ. Dostupná literatura (Velký sociologický slovník, 1996, s. 1384) pak uvádí, že samotný název viktimologie pochází z anglického slova victim – pasivní či nedobrovolná oběť a latinského slova logos – slovo, řeč, věda.

Z pohledu kriminologie i tato ve svých počátcích kladla důraz zejména na pachatele trestného činu a důvody směřující k jeho protiprávnímu jednání. Oběť tak nebyla v popředí zájmu a spíše vystupovala jako pasivní článek trestného činu (Tomášek, 2010, s. 149).

Důležitým mezníkem jsou dle Velikovské (2016, s. 41) roky 1982 a 1984, kdy ve Spojených státech amerických přijímají zákon na ochranu obětí a svědků nebo zákon na odškodnění obětí trestných činů. Na našem území, tedy v České republice, vznikl obdobný zákon až 31. července 1997, jako zákon č. 209/1997 Sb. o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestných činů, platný od 1. ledna 1998. Vzhledem k tomu,

že se práva obětí trestných činů v průběhu dlouhé doby nikterak nevyvíjela a takřka nebyla legislativně upravována, můžeme datum 30. ledna 2013 vnímat jako významný bod ve vývoji práv obětí trestných činů v České republice, neboť v tento den byl parlamentem České republiky přijat zákon č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů, v němž jsou tyto práva soustředěna a garantována, včetně práva na peněžitou pomoc, jelikož bylo do tohoto zákona implementováno právě ze zákona č. 209/1997 Sb. o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestných činů.

3 TYPOLOGIE OBĚTI

Pro lepší pochopení a následnou práci s obětí bylo historicky potřebné jejich jednotlivé typy rozčlenit, neboť rozhodně všechny oběti trestných činů nejsou stejní, stejně tak jako jejich reakce na negativní podmět způsobený trestným činem, respektive jednáním osoby pachatele. Z tohoto tedy vyplývá, že práce a přístup k jednotlivé oběti musí být do jisté míry jedinečný. V dostupné literatuře Čírtková (2004, s. 113 - 114) uvádí, že se samotnou typologií obětí v minulosti zabývala celá řada odborníků, která se za pomoci empiricky získaných poznatků snažila tyto roztrždit do několika typů, za účelem rychlé a přehledné orientace. Při tvorbě jednotlivých typologií (klasifikačních schémat) bylo možné užít různých hledisek. Už Hans von Hentig a Beniamin Mendelsohn, jakož to zakladatelé viktimologie, vytvořili klasifikační schéma obětí zločinu. Hentig v rámci své typologie upřednostnil sociální znaky obětí, kdy je jako „typické oběti“ rozlišil do 13 skupin. Například jako ženy, děti, senioři, imigranti, atd.. Naproti tomu Mendelsohn vychází z interakce oběti s pachatelem. Jako hodnotící kritérium volí stupeň „viny“ samotné oběti činu, přičemž vytváří šesti úrovnovou stupnici, na jejíž spodní části kotví oběť typu „zcela nevinná“ a na opačném konci stupnice pak oběť „s větší mírou zavinění než pachatel“.

3.1 Nejčastější typologie oběti TČ

Mezi nejcennější a nejčastěji užívané typologie obětí trestných činů Čírtková (2004, s. 114 – 115) uvádí typologie viktimologa egyptského původu E. A. Fattahema, rozlišující pět základních typů obětí, v rámci interakce mezi obětí a pachatelem v době okolo spáchání činu:

Zúčastňující se oběť

Motivaci pachatele zde nezanedbatelným způsobem ovlivňuje předchozí interakce s obětí, oběť se totiž s pachatelem většinou vzájemně zná, kdy se jedná o velmi častou situaci, statisticky plynoucí z poznatků o násilných trestných činech.

Nezúčastňující se oběť

Před činem nedochází k vzájemné interakci mezi obětí a pachatelem, jeho motivace nemá přímou „vztahovou“ vazbu na oběť, která v těchto případech nemívá možnost předem rozpoznat potencionální ohrožení útokem, dříve než jeho započítím.

Provokující oběť

Spáchaný čin ovlivňuje uvedená interakce, kdy samotná provokující oběť podcenila vzniklou nebezpečnou situaci, kdy špatně odhadla pachatele a záměrně nebo nechtěně se tak vystavila viktimgenní situaci. Provokujícími typy jsou většinou silné osobnosti mužského či ženského pohlaví, ale mohou to být i jinak vyrovnané sebeovládající se osoby, momentálně pod tlakem neúnosného ponižování.

Latentní oběť

V tomto případě nebývá role oběti veřejně známa, stejně tak ani z formálního hlediska její újma, latence se zejména pojí s násilím páchaném v rodinném prostředí a to jak v podobě fyzické, sexuální či psychické, což jsou těžce kontrolovatelné jevy, ještě větší latence se pak objevuje u činů sexuálního násilí spáchané na dětech, jejichž zveřejnění s sebou přináší emocionální bariéry, právě na základě prováděných výzkumů – anonymně dotazovaných dospělých osob na viktimizaci v jejich dětství, přinášející důležité poznatky upřesňující statistické odhady výskytů některých latentních trestných činů, jenž doplňují oficiální policejní či soudní statistiky, zahrnující pouze zaevidované a stíhané skutky.

Nepravá oběť

Zde oběť svou roli získává zcela náhodně, omylem či nedopatřením, ocitnutím se na nesprávném místě v nesprávnou dobu, kdy předmětem útoku byl jiný subjekt, stejně tak i osoba, která se pouze domnívá, že se obětí trestného činu stala, aniž by tomu tak bylo.

V literatuře jsou Novotným (2004, str. 149) obdobným způsobem popisovány i další jednotlivé typy obětí, jako „**oběť skrytá**“, zůstávající před orgány činných v trestním řízení utajena, „**predestinovaná oběť**“, jenž je osobou s vysokým rizikem viktimizace, „**předstírající oběť**“, újmu pouze simulující, „**hypertrofující oběť**“, zveličující skutečně způsobenou újmu, „**dobrovolná oběť**“, vyslovující souhlas se

svým poškozením a „obět' recidivista“, která se obětí stává opakovaně ať už svou naivitou, důvěřivostí či nebezpečnými činnostmi.

3.2 Mýtus ideální oběti

Ať už chceme či nechceme, každé povolání pomáhajících profesí s sebou občas přináší i jisté stereotypy nebo předsudky. Tyto však můžeme stejně nalézt i u široké veřejnosti. S těmito je následně spojena kladná či záporná pozornost k různým obětem TČ, v rámci procesů sociální interakce. Dle Carrabina oběti TČ pocházející z nižších pater hierarchie společnosti, mívají těžší situaci při uplatňování svých práv, kdy si musí svůj status oběti v rámci trestního oznámení doslova vybojovat. Například až 65 % viktimizovaných osob s homosexuální orientací z těchto příčin raději od trestného oznámení ustoupí (Carrabine dle Čírtková, 2014, s. 27). Z pohledu norského kriminologa Nilse Christiena největší sympatie a image věrohodného poškozeného, vyvolává právě ideální oběť, jenž by měla být „*slabá, odevzdaná, cnostná, bez poskvrny a schopná vyvinout jen tolik síly, kolik je jí zapotřebí k navození obrazu ideální oběti.*“ Protipólem ideální oběti je oběť ambivalentní, která dle Christiena, ačkoli byla tato zcela reálně viktimizována, vyvolává rozporuplnou sociální reakci. V pojetí ideální oběti pak spatřuje určitý abstrakt k pojmům hrdina či zrádce. (Nils Christie dle Čírtková, 2014, s. 27). Příkladem vzoru ideální oběti můžeme být tělesně slabá seniorka, v odpoledních hodinách jdoucí z lékárny, která je fyzicky napadena a následně okradena ze strany jí neznámého dobře fyzicky vybaveného pachatele. Jedná se tedy o slabou oběť, vykonávající běžnou činnost, pohybující se na obvyklém místě i v čase, kdy ji nikterak nelze nic vyčítat. Navíc je napadena ze strany neznámého a silného pachatele. Jejím protipólem je podnapilý muž sportovní postavy, jenž byl v pokročilých nočních hodinách fyzicky napaden a následně okraden ze strany jemu známým pachatelem o výhru z výherního automatu těsně po té, co opustil prostory Nonstop baru. Uvedená ambivalentní oběť se na rozdíl od té předchozí na místě nemusela vyskytovat, na svou obranu byla fyzicky vybavena, vykonávala hazardní činnost, konzumovala alkohol a pachatele znala.

Uvedená charakteristika ideální oběti může často u veřejnosti, ale i u orgánů činných v trestním řízení, fungovat jako sociální stereotyp, což v důsledku přináší ovlivnění k nazírání na oběť a přístupu k ní. Tyto kognitivní zkratky, tedy taktika vyhodnocování informací opírající se o vlastní zkušenosti, nás podvědomě nutí selektovat oběti podle toho, do jaké míry se tyto přibližují odpovídajícímu průměru dané skupiny. Je tedy velmi důležité nepodlehnout posuzování oběti TČ na první pohled, tzv. halo efektu a tedy i mýtu o ideální oběti, jenž by mohl vést k chybnému úsudku a k prohloubení už tak složitého postavení oběti ve společnosti (Velikovská, 2016, s. 33). Čírtková (2014, s. 30) poukazuje na to, že z pohledu policejní praxe je tento mýtus velmi nebezpečný, neboť takto milnými úsudky ovlivněný policista, může tyto dále promítat i do výslechu poškozeného, při prvotním kontaktu s obětí.

4 PRÁVA OBĚTÍ TRESTNÝCH ČINŮ

Dalším nutným okruhem k vymezení si některých pojmů jsou samotná práva obětí TČ, neboť tyto jsou od platnosti zákona o obětech TČ, tímto garantována a měla by mít velký vliv na pozitivní změnu v postavení oběti TČ. Veškerá práva obětí TČ jsou zakotvena a vymezena první částí zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, respektive prvními šesti díly druhé hlavy tohoto zákona.

4.1 Právo na poskytnutí odborné pomoci

Odborná pomoc

Ustanovení § 4 ZOTČ vymezuje jak samotný pojem, tak i podmínky a období pro její poskytování. Jedná se především o **psychologické poradenství** sloužící zejména jako pomoc při zorientování se v daném problému, s nalezením vhodných prostředků k jejich zvládnutí (Jelínek, 2016, s. 40), **sociální poradenství** ve smyslu tak, jak je vymezeno § 37 z. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Nejedná se tedy pouze o základní poradenství zahrnující poskytování informací přispívajících k řešení nepříznivých sociálních situací, ale také o odborné sociální poradenství zaměřené na poskytování poradenství jednotlivých sociálních skupin (např. rodiny, senioři, osoby se zdravotním postižením), formou specializovaných poraden (Zákony pro lidi, www.zakonyprolidi.cz), **právní pomoc** je upravena především zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii a mohou ji tak vykonávat pouze advokáti (§ 2 téhož zákona), kterým mohou být dle § 4 téhož zákona pouze osoby zapsané v seznamu advokátů (Epravo, www.epravo.cz), **poskytování právních informací** spočívá, dle důvodové zprávy k z. č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, v poskytnutí informací o právní úpravě a v neposlední řadě **restorativní programy** mají za cíl hledání řešení problémů vzniklých v důsledku trestného činu, zpravidla za pomoci zprostředkovatele (ASPI, z. č. 45/2013 Sb.). Pro lepší představení si restorativních programů může uvést pojem mediace, jenž v sobě nese popisované řešení problémů mezi více stranami za pomoci nestranného moderátora (prostředníka).

Bezplatná odborná pomoc

Samotná odborná pomoc je již vymezena předchozím odstavcem, kdy je pro její bezplatné poskytnutí, ustanovením § 5 ZOTČ, vyžadována žádost od zvlášť zranitelné oběti, čímž ale, dle druhého odstavce téhož paragrafu, není přeno právo poskytovatelům pomoci tuto poskytovat bezplatně i jiným obětem. (ASPI, z. č. 45/2013 Sb.)

Právní pomoc a poskytování právních informací

Jak již bylo zmíněno výše, právní pomoc za úplatu poskytují pouze advokáti, na rozdíl od poskytování právních informací, které mohou poskytovat jen akreditované subjekty podle ZOTČ a střediska Probační a mediační služby. Jelínek (2013, s. 45) dále ve svém komentáři k ZOTČ poukazuje na skutečnost, že stejně tak jako právo na bezplatnou odbornou pomoc, může být bezplatně poskytnuta i pomoc právní a to za podmínek a rozsahu stanovené jiným právním předpisem, myšleno zejména trestním řádem, tedy zákonem č. 141/1961 Sb., jenž oběti v §51a umožňuje domoci se bezplatné právní pomoci zmocněncem, za předpokladu, že zvlášť zranitelná oběť prokáže, že sama nemá dostatek finančních prostředků na výlohy s tímto spojené.

4.2 Právo na informace

Z pohledu této bakalářské práce a především ze ZOTČ, je právo na informace stěžejním a základním bodem, od kterého se odvíjí následné uplatňování práv obětí TČ, neboť jak uvádí Jelínek (2013, s. 48) u nedostatečně informované oběti hrozí i naprosté znemožnění realizace ostatních práv.

Bezpečnostní složky státu jsou většinou prvotními subjekty přicházejícími ve styk s obětí TČ bezprostředně po jeho spáchání a jsou tedy právě tím subjektem poskytující základní informace vedoucí k následným úvahám obětí o tom, které z garantovaných práv uplatnění či nikoli. ZOTČ mimo jiné Policii ČR ukládá povinnost oběti TČ poskytovat některé informace bez žádosti a jiné zase naopak až na jejím základě. Povinnými informacemi bez žádosti jsou například informace týkající se okolností podání trestního oznámení v dané věci, o úloze oběti v předmětném trestním řízení a jeho etapách, o peněžité pomoci a podmínkách jejího uplatnění či u jakých konkrétních subjektů může získat odbornou pomoc i související

informace s uplatněním svých dalších práv. Druhou rovinou jsou informace poskytnuté oběti na základě její žádosti. Jedná se především o informace související se stavem trestního řízení, jeho ukončením nebo o přerušení, propuštění nebo uprchnutí podezřelých osob (pachatelů) ze zabezpečovacích zařízení. Takřka veškeré poskytnuté informace, zejména pak ty „bez žádosti“, Policie ČR oběti TČ poskytuje v písemné podobě. Vzhledem k tomu, že se jedná o rozsáhlý soubor práv, Policie ČR disponuje již vyhotovenými tiskopisy, které jsou následně oběti TČ, většinou po ústním poučení, předloženy k podpisu. Podrobněji se pak tomuto právu oběti TČ věnuje 6 kapitola této práce.

4.3 Právo na ochranu soukromí

Zveřejňování informací o totožnosti oběti

Jedná se o ochranu oběti TČ před sekundární viktimizací. Tato má většinou původ v zásahu do jejího soukromí v podobě traumatizace a stigmatizace, zejména u případů týkající se života, zdraví nebo lidské důstojnosti, zveřejněním její identity. Denně v médiích vidáme dychtivé reportéry, poskytující detailní a šokující zprávy v přímém přenosu z míst tragických činů. O časté absenci empatie, ze strany novinářů, asi netřeba mluvit. Přitom zveřejňování informací, které jsou způsobilé k identifikaci obětí či osob zúčastněných na trestním řízení je v přípravném řízení zakázáno § 8a - § 8d trestního řádu. Za takové informace jsou Jelínkem (2013, s. 91) považovány nejenom „ ... fotografie a obrazové záznamy, kreslené nebo malované podobizny samotného poškozeného, ale i například fotografie přátel poškozeného, jeho rodičů, místa bydliště poškozeného nebo rodičů či přátel poškozeného ... “.

Poskytování osobních údajů oběti

V případě, že se oběť cítí být ze strany pachatele ohrožena, byť pouze subjektivně, jsou na žádost oběti a dalších osob uvedených v § 16 ZOTČ, orgány činné v trestním řízení povinni, vést údaje týkající se bydliště, doručovacích adres, míst zaměstnání a rodinných nebo majetkových poměrů oběti, odděleně ve spisovém materiálu tak, aby se s nimi mohli seznamovat pouze OČTŘ, policisté a úředníci PMS činní v dané věci. Je-li to však v rámci dosažení účelu trestního řízení nezbytné nebo z důvodu obhajoby osoby, proti níž se řízení vede, nutné tyto informace zjistit pro řádné

uplatnění jejích práv, potřebné údaje se na žádost zpřístupní, o čemž policista nebo OČTŘ, s odůvodněním, vytvoří záznam do spisu. (ÚZ, 2016, s. 419) Často se však v policejní praxi stává, zejména v rámci násilné a mravnostní trestné činnosti, že se pachatel s obětí osobně zná a využití tohoto práva pak ztrácí smysl.

4.4 Právo na ochranu před druhotnou újmou

Zabránění kontaktu oběti s osobou „pachatele“

Jelínek (2013, s. 94) toto právo popisuje jako formu ochrany oběti TČ před sekundární a opakovanou viktimizací ze strany pachatele. O uvedené právo může oběť TČ požádat v jakémkoli stádiu trestního řízení (i před jeho zahájením) a OČTŘ jsou povinni tomuto vyhovět. Za osobu „pachatele“ je považována jak osoba vymezená literou zákona (podezřelý, obviněn, obžalovaný a odsouzený), tak i osoba, kterou oběť TČ za tuto označí.

Podání vysvětlení a výslech oběti

Dle důvodové zprávy tímto ustanovením zákonodárce zamýšlel omezení otázek intimního charakteru, kladených ze strany OČTŘ, jenž nemají konkrétní význam pro danou trestní věc. V případech, kdy by takové otázky byly nutností, jsou OČTŘ povinni postupovat zvláště šetrně a dále ale i vyčerpávajícím způsobem, aby v budoucnu nebylo nutné takový výslech opakovat. Oběti však i přes to zůstává právo ohradit se formou námítky proti zaměření položené otázky. (ASPI, z. č. 45/2013 Sb.) Dalším právem dotýkající se oblasti podání vysvětlení a výslechu oběti je právo oběti TČ, aby byla na základě své žádosti, **vyslýchána osobou stejného nebo naopak opačného pohlaví**. U zvláště zranitelné oběti se toto právo rozšiřuje z vyslýchajícího i na osobu tlumočnicka, jeli k úkonu třeba. Zvláštní ochranu zvláště zranitelné oběti TČ, v rámci výslechu a podání vysvětlení, vymezuje § 20 ZOTČ, jenž obsahuje speciální pravidla, sledující poskytnutí vyšší míry ochrany těchto obětí. **Výslech zvláště zranitelné oběti TČ** pak musí být činěn velmi citlivě a se zřetelem na určité okolnosti, které ji dělají zvláště zranitelnou. (Jelínek, 2013, s. 100 - 101)

Právo na doprovod důvěrníkem

Důvodová zpráva k ZOTČ (ASPI, z. č. 45/2013 Sb.) toto právo vnímá jako formu psychické pomoci, na rozdíl třeba od osoby zmocněnce, jenž oběť v trestním řízení zastupuje a dohlíží nad dodržováním jejich práv. Role důvěrníka a zmocněnce je slučitelná a může ji tak vykonávat i jedna osoba. Důvěrníkem nemůže být osoba vystupující v trestním řízení jako svědek, obhájce, znalec, tlumočník nebo jako obviněný.

Prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život

Uvedené prohlášení oběti, jenž může být učiněno ústní i písemnou formou, má dle Jelínka (2013, s. 106) za cíl jak psychickou pomoc při vypořádání se s trestným činem, tak i následné uvědomění si pro pachatele, co svým činem v oběti vyvolal. Toto fakultativní prohlášení oběti TČ může mít význam i pro OČTŘ z pohledu hodnocení závažnosti trestného činu ať už jako přitěžující nebo polehčující okolnosti na straně pachatele, stejně tak i pro soudy při rozhodování o uplatněném finančního nároku oběti na nemajetkovou újmu nebo z důvodu individualizace trestu pro pachatele.

4.5 Právo na peněžitou pomoc

Pro oběť TČ je toto právo jedním z těch významnějších. Díky rychlé jednorázové peněžité pomoci od státu, respektive Ministerstva spravedlnosti, může snáze překlenout těžké sociální období vyvolané trestným činem. V České republice existovala forma peněžité pomoci pro oběť TČ již před samotným ZOTČ. Byla vymezena zákonem č. 209/1997 Sb. o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti, ze kterého byly následně upravující ustanovení této pomoci, z důvodu komplexnosti, implementovány do současného ZOTČ. Nejen že ZOTČ nyní tedy upravuje peněžitou pomoc státu oběti TČ, ale nově upravuje výše částek odškodnění a rozšiřuje okruh oprávněných osob tuto pomoc čerpat, zejména o oběti sexuálních trestných činů a dětské oběti trestného činu týrání svěřené osoby. (Jelínek, 2013, s. 110) Pro představu o jakých finančních částkách ZOTČ hovoří, se je třeba zaměřit na ustanovení § 28 předmětného zákona, kde jsou jednotlivé finanční částky vymezeny, s odkazem na ustanovení § 24 téhož zákona, jenž upravuje okruhy oprávněných

žadatelů, ve vztahu k formě způsobené újmy. Zákon z kraje vymezuje paušální částky 10, 50, 175 a 200 tisíc korun českých. Dále pak ale zákon připouští i částky vyšší. Jedná se o částky, které představují oběti TČ prokázané finanční ztráty a výlohy spojené s léčbou, maximálně však do výše 200 tisíc korun českých. Samotná peněžní pomoc může být dle § 30 ZOTČ snížena či dokonce nepřiznána s ohledem na sociální situaci oběti, na míru jejího spoluzavinění činu nebo nebylo-li ze strany oběti využito všech zákonných prostředků vymoci vzniklou újmu po pachateli či jiné osobě povinné újmu uhradit. Co se týká lhůty poskytnuté Ministerstvu spravedlnosti k vyřízení žádosti o udělení peněžité pomoci, tuto zákonodárci v ustanovení § 30 ZOTČ stanovili na 3 měsíce. Dále je však k této lhůtě z taxativně vyjmenovaných důvodů možno připočítat dobu až 30 dnů nebo takovou dobu, která je nutná pro provádění úkonů mimo území ČR. (ASPI, z. č. 45/2013 Sb.) Při pohledu na tak časově rozsáhlou lhůtu při vyřizování žádosti o peněžitou pomoc, může z mého pohledu dojít k vytěsnění jednoho z nejdůležitějších prvků této pomoci, kterým by měla být rychlost.

5 NÁVAZNÉ SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Vzhledem k tomu, že dané téma obětí TČ rozebírám v kontextu s policejní praxí, kdy policejní činnost, vyjma činnosti krizové intervence jako psychosociální služby, sama o sobě z pohledu zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, není jako sociální služba vymezena, poskytovanou službu Policií ČR bych pak spíše definoval jako službu předstižnou, na kterou úzce navazují následné sociální služby poskytované akreditovanými subjekty uvedenými v seznamu poskytovatelů pomoci obětem TČ, vedeným u Ministerstva spravedlnosti. Stěžejní mimorezortní organizací spolupracující na tomto úseku s Policií ČR, je od roku 2010 Bílý kruh bezpečí, z. s., se kterým byla dne 13. srpna téhož roku, podepsána dohoda o zprostředkování pomoci obětem TČ.

Tato dohoda však byla omezena pouze na zprostředkování pomoci obětem úmyslného násilného trestného činu s následkem smrti nebo těžké újmy na zdraví, jejich případným pozůstalým a obětem taxativně uvedeného trestného činu znásilnění. Dne 29. května 2013 došlo mezi shora uvedenými subjekty k podpisu další dohody o poskytování pomoci obětem trestných činů a osobám zvláště traumatizovaným trestnými činy, jenž rozšířila portfolio nabídky zprostředkování pomoci pro veškeré oběti TČ, definované ZOTČ a jak je patrné i z názvu nové dohody i pro osoby trestným činem zvláště traumatizované. Například svědci nebo další osoby blízké oběti. (Voska, www.policie.cz)

5.1 Bílý kruh bezpečí, z. s.

Bílý kruh bezpečí, z. s. (dále jen „BKB“) je nezisková organizace zabývající se pomocí obětem trestných činů již od 4. září 1991, kdy je datován její vznik v Praze. Dne 4. května 1999, jako 8. v pořadí, vznikla pobočka BKB ve městě Pardubice, která slouží pro oběti TČ jak Policie ČR Pardubického, tak i Královéhradeckého kraje. Předmětem činnosti BKB je především morální a materiální pomoc obětem TČ, vylepšení právního postavení osob poškozených TČ, zlepšení informovanosti obyvatelstva i státních orgánů o problémech obětí TČ, preventivní činnost, zvláště o principech chování snižující riziko stát se obětí TČ, spolupráce s ostatními subjekty zabývajícími se pomocí obětem TČ a prevencí kriminality a v neposlední řadě správa

nadace na pomoc obětem TČ. BKB své služby poskytuje zcela odborně, diskrétně a bezplatně. Svou činnost uskutečňuje prostřednictvím bezprostřední morální, psychologické, právní a finanční pomoci obětem TČ, zprostředkováním lékařské, psychoterapeutické, právní a jiné pomoci a dále osvětou či publikační činností. (Stanovy BKB, www.bkb.cz)

Vzájemná spolupráce Policie ČR s BKB je založena na „předávání“ obětí TČ, jenž o tuto formu pomoci projeví zájem a učiní s předáním svých dat souhlas. Tento způsob bývá častý v rámci krizové intervence poskytované policejními psychology, kteří daný souhlas s daty obětí TČ předají na BKB a kromě toho i na policejní prezídium, za účelem statistického výstupu. Dalším způsobem „předání“ oběti ze strany policie na BKB může dojít formou zprostředkování (předání kontaktu) ze strany vyšetřujícího policisty, avšak také pouze s jejím souhlasem. Toto zprostředkování se však neobjeví ve statistikách MV ČR.

6 NEDOSTATKY SOUČASNÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY ZOTČ VE VZTAHU K APLIKAČNÍ PRAXI

V souhrnu lze tedy říci, že ZOTČ v sobě soustředí řadu shora uvedených práv obětí TČ, které jednotlivě či společně mohou v pozitivním slova smyslu ovlivnit dopad následků trestného činu, tedy samotnou viktimizaci oběti ve své primární i sekundární fázi. Vymezená práva obětí TČ však sami nezaručují jejich uvedení v život, tedy jejich aplikaci. Ne méně důležitou podmínkou pro jejich využití je také práce ze stran subjektů OČTŘ po spáchání trestného činu, neboť tato činnost může pozitivně či negativně ovlivnit následné uplatňování práv obětí a tedy i poskytnutí návazných sociálních služeb. Pokud zde hovořím o práci subjektů prvotně přicházejících ve styk s obětí, myslím tím zejména činnost Policie ČR, která je dle litery zákona povinna oběť TČ náležitě poučit o jejich právech a možnostech jejich uplatnění a to i bez žádosti oběti samotné. Současně s tímto je pak Policie ČR dále povinna činit veškeré zákonné kroky k vyšetření daného trestného činu za účelem jeho objasnění. Obě tyto roviny pak mezi sebou mohou vytvořit jistá dilemata, zda jsou na prvním místě rozsáhlá poučení oběti TČ nebo včasné a nezkreslené zachycení co největší části paměťové stopy oběti. V rámci samotného podání trestního oznámení, respektive podání vysvětlení dle ustanovení § 158 odst. 6 trestního řádu, ze strany oběti TČ musí být tato ze strany policejního orgánu totiž náležitě poučena před samotným výsledkem. Pro lepší představivost jsem do příloh této práce zařadil kopie pěti nejčastěji užívaných poučení, se kterými se oběť TČ musí prokazatelně seznámit a stvrdit je svým podpisem u trestných činů násilné a mravnostní povahy. Nejlépe pak na každé straně daného protokolu.

Prvním a nejdůležitějším poučením v této baterii je poučení „Základní informace pro oběť trestného činu“ (viz příloha č. 1), jenž souhrnně obsahuje základní informace ze ZOTČ, v rozsahu dvou stran textu písma Arial velikosti 10. Součástí tohoto poučení je i příloha, kde oběť TČ svým podpisem stvrzuje jeho převzetí a dále potvrzuje předání základních informací ze strany Policie ČR i to, že jí byly srozumitelně vysvětleny a že je bere na vědomí. Samotné předčtení textu daného poučení, tedy poučení v celém rozsahu textu poučení, mé osobě trvá 5 a půl minuty. Vzápětí musí být oběť, jakožto poškozený v trestním řízení, náležitě poučena

druhým poučením v řadě a to „Poučení poškozeného - oběti trestného činu v trestním řízení“ (viz příloha č. 2), které obsahuje výňatky z trestního řádu i ZOTČ. V tomto případě je velikost písma poučení již velikosti 9 (Arial) v rozsahu necelých 4 stran, kdy poučení v celém rozsahu textu poučení, mé osobě zabere 16 minut. Třetím a posledním poučením před samotnou výpovědí je poučení v rámci protokolu „Úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odstavce 6 trestního řádu“ (viz příloha č. 3), který v sobě lehce na více jak 1 straně, písmem Arial velikost 9, zahrnuje i poučení dle trestního řádu, vztahující se především k právům a povinnostem z „výslechu“ plynoucí. V tomto případě z mé strany trvá poučení v plném rozsahu textu poučení přečíst 6 minut. Sečteme-li pak dobu všech tří základních poučení, dostaneme se na čas 27 a půl minuty. Uvedené časové dotace odrážejí pouze čas potřebný pro samotnou četbu textu a ne čas potřebný pro případné objasňování jeho obsahu.

Vzijeme-li se do oběti TČ v době těsně po spáchání trestného činu násilného či mravnostního charakteru, kdy je zcela zjevně plná různorodých emocí, jenž jí psychicky i fyzicky ovlivňují a ještě je ze strany OČTŘ, zahlcena takřka 30 minutovým monologem právnické terminologie, nejspíše málo kdo z nás, by tyto informace také dokázal vstřebat a navíc racionálně uvažovat jaké instituty práv a pomoci využít. Krom těchto poučení musí policejní orgán dále oběť TČ prokazatelně seznámit s poučením „Peněžitá pomoc obětem trestných činů ze strany státu podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů“ (viz příloha č. 4), dvě strany textu písma Ariel velikosti 11, který z mé strany vyžaduje čas 4 minut pro náležité poučení a v neposlední řadě musí být každá vyslychající osoba poučena listinou „Poučení o poskytování informací o trestním řízení“ (viz příloha č. 5), zhuštěné na jedinou stranu A4, písmem Arial velikosti 8,5, s časovou dotací 3 a půl minuty potřebnou k jejímu přečtení. Celkem tedy něco okolo 35 minut by měl policejní orgán vést monolog právnické terminologie vůči oběti TČ, tedy poučovat ji o jejích právech a povinnostech.

S časovým odstupem dvou let od účinnosti zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, se jako spoluautoři článku prof. JUDr. Jiří Jelínek CSc. a JUDr. Vladimír Pelc (*ZOTČ – jeho nedostatky a možnosti řešení*, www.bulletin-advokacie.cz), vyjádřili k nedostatkům a možným řešením k ZOTČ s tím, že

„Nejvýraznějším nedostatkem zákona o obětech trestných činů je nešťastně formulovaná povinnost Policie České republiky a policejního orgánu stanovená v § 8 ZOTČ., Podle této povinnosti totiž musí OČTŘ předat velké množství informací oběti a to i bez její žádosti. Což mívá za následek, že „V praxi si zejména policejní orgány stěžují na to, že jim tato povinnost způsobuje další administrativní zátěž. Navíc se poukazuje na skutečnost, že takové informování oběti se míjí zcela účinkem, neboť oběť je často v nevhodnou chvíli (těsně po útoku) zahlcena velkým množstvím informací.“

V tomto směru musím s autory shora uvedeného článku souhlasit, neboť opravdu v poslední době došlo k velkému nárůstu administrativy, a to nejen v souvislosti se ZOTČ. Dalším negativním jevem povinnosti poučování oběti TČ, ve smyslu ust. § 8 odst. 1 ZOTČ, je dle mého názoru i plošnost tohoto úkonu, která s sebou přinesla zevšednění a snížení významu tohoto úkonu. Kolikrát jsem za svou policejní praxi zaslechl z úst poškozených, tedy obětí TČ, k rozsahu mého poučení větu: „Mě to nezajímá, na to nemám čas! Rychle to napište, ať můžu jít domů!“ Šlo ale zejména o oběti TČ v oblasti majetkových trestných činů. Zde pak vyvstává otázka, zda plošné a časově-administrativně náročné poučování obětí s sebou nepřináší také u jednotlivých policistů snahu si tento úkon ulehčit a možná v důsledku svého znechuceného přístupu pak do budoucna jednotlivým obětí TČ neupřeli, díky jejich neznalosti, realizovat svá zákonná práva.

Dalším nedostatkem v oblasti ZOTČ, plyne ze základní terminologie některých pojmů a práv. Hlavním problémem v oblasti práv obětí nastává pro OČTŘ v právu oběti TČ na zaslání opisu usnesení o zahájení trestního stíhání dle § 160 trestního řádu, jenž je zakotveno v novelizaci trestního řádu, kdy tato povinnost pro OČTŘ není nikterak tímto zákonem omezena, tedy musí být učiněna neprodleně. Jelínek a Pelc (*ZOTČ – jeho nedostatky a možnosti řešení*, www.bulletin-advokacie.cz) pak správně poukazují na skutečnost, že v jistých případech, kdy nebyla oběť TČ ve věci vyslechnuta v procesním postavení svědka, se z uvedeného opisu dozví veškeré zjištěné okolnosti k případu, čímž může být ovlivněn princip materiální pravdy i práva na obhajobu samotného obviněného.

Co se týká nevhodného užití pojmosloví v rámci ZOTČ, tento za trestný čin považuje i „čin jinak trestný“, který je mimo jiné i typickým příkladem okolností krajní nouze a nutné obrany, blíže specifikované v ustanovení § 28 a § 29 trestního zákoníku. Jelínek a Pelc (*ZOTČ – jeho nedostatky a možnosti řešení*, www.bulletin-advokacie.cz) poukazují na nevhodnost daného termínu výrokem „*Těžko však lze za oběť považovat útočníka, kterému byla způsobena škoda na zdraví v důsledku jednání obránce v rámci nutné obrany ...*“ Je si asi těžké představit, že by se přemožený útočník mohl domáhat institutu oběti TČ. To by totiž odporovalo obecné právní úpravě, že nikdo nemůže mít ze svého protiprávního jednání prospěch a dále také, že „*... oběť trestného činu nemůže být zároveň pachatelem shodného trestného činu ...*“ Dle odborné veřejnosti stávající úprava pak spíše přináší ideje zahrnující potřeby obětem TČ pomáhat nejen z morálních a sociálních důvodů, ale proto že i vzájemný vztah zejména OČTŘ a obětí TČ leckdy určuje výsledek samotného trestního řízení. Proto sporná úprava poučení oběti TČ o jejích právech nepřispívá k jejímu kladnému vztahu s policejním orgánem.

Závěrem lze tedy říci, že samotný ZOTČ, i přes své nesporné klady, obsahuje několik výše popsaných nedostatků, které by bylo potřeba do budoucna upravit, tedy novelizovat stávající právní úpravu oblasti ZOTČ.

7 VÝZKUMNÉ ŠETŘENÍ

Pro dosažení cíle této bakalářské práce byl zhotoven výzkum mezi policisty Krajských ředitelství Policie ČR Pardubického (dále jen „KŘPP“) a Královéhradeckého (dále jen „KŘPHK“) kraje.

7.1 Hlavní cíl výzkumu

Hlavním cílem výzkumu bylo v rámci KŘPP a KŘPHK zmapovat oblast pomoci obětem trestných činů, posoudit reálný dopad zákona o obětech trestných činů, identifikovat problémy současné právní úpravy ve vztahu k aplikační praxi, s cílem nalézt možnosti pro zlepšení postavení a uplatňování práv samotných obětí TČ.

HC1: Zmapovat oblast pomoci obětem TČ, posoudit reálný dopad ZOTČ a identifikovat problémy současné právní úpravy ve vztahu k aplikační praxi.

7.2 Dílčí cíle výzkumu

Níže uvedené dílčí cíle byly zvoleny se záměrem těmito odpovědět na hlavní výzkumný cíl této bakalářské práce. Účelem dílčích cílů bylo zjistit používanou formu a rozsah poučení oběti TČ ze strany jednotlivých policistů, dále pak vyhodnotit subjektivní posouzení stavu oběti vyslychajícími policisty k okolnostem zákonného poučení a jeho významu pro oběť samotnou, zjistit četnost a druh využívaných institutů pomoci obětí TČ dle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech TČ, poskytované či zprostředkované prostřednictvím policie ČR, ověřit postoje příslušníků Policie ČR při aplikaci ZOTČ v praxi ve vztahu k charakteru trestné činnosti a četnosti následně poskytnuté pomoci v podobě zprostředkovaných návazných sociálních služeb zajišťovaných mimorezortní organizací BKB a pomocí statistických výstupů MV ČR a mimorezortní organizace BKB zjistit historický vývoj v rozsahu pomoci obětem TČ ve vztahu k ZOTČ.

DC1: Zjistit formu a rozsah, kterým jsou oběti TČ seznámeni s poučením o svých právech a povinnostech.

DC2: Subjektivní posouzení stavu oběti TČ vyslychajícím policistou k okolnostem zákonného poučení a jeho významu pro oběť TČ samotnou.

DC3: Zjistit četnost a druh využívaných institutů obětí TČ dle ZOTČ, poskytované prostřednictvím Policie ČR, ve vztahu k charakteru trestné činnosti za rok 2016.

DC4: Ověřit postoje příslušníků Policie ČR na aplikaci ZOTČ v praxi.

DC5: Zmapování historického vývoje poskytovaných návazných sociálních služeb obětem TČ, ve vztahu k účinnosti ZOTČ.

Tabulka č. 1: Transformační tabulka cílů

Hlavní cíl výzkumu:			
Zmapovat oblast pomoci obětem TČ, posoudit reálný dopad ZOTČ a identifikovat problémy současné právní úpravy ve vztahu k aplikační praxi.			
Dílčí cíle výzkumu	Výzkumná technika	Zdroj zjištění	Tazatelské otázky
informace o respondentech	dotazník	policisté KŘP Pardubice a Hradec Králové	TO1: Pohlaví policisty TO2: Délka služebního poměru TO3: Služební zařazení
DC1: Zjistit formu a rozsah, kterým jsou oběti TČ seznámeni s poučením o svých právech a povinnostech.	dotazník	policisté KŘP Pardubice a Hradec Králové	TO4: Jakým způsobem poučujete oběti TČ? TO5: V jakém rozsahu poučujete oběť trestného činu? TO6: Jak dlouho Vám běžně trvá poučení oběti trestného činu? (v minutách) TO7: Pokuste se kvalifikovaně odhadnout časovou náročnost poučení oběti TČ v plném rozsahu textu tiskopisu poučení, včetně osvětlení jeho obsahu. (v minutách)

<p>DC2:</p> <p>Subjektivní posouzení stavu oběti TČ vyslychajícím policistou k okolnostem zákonného poučení a jeho významu pro oběť TČ samotnou.</p>	<p>dotazník</p>	<p>policisté KŘP Pardubice a Hradec Králové</p>	<p>TO8: Chce být oběť TČ poučena v plném rozsahu textu poučení?</p> <p>TO9: Jak většinou reaguje oběť TČ po Vašem poučení?</p> <p>TO10: Jak většinou reaguje oběť TČ po poučení v plném rozsahu textu poučení?</p> <p>TO11: Domníváte se, že je oběť TČ krátce po incidentu schopna pojmout poučení v plném rozsahu textu?</p>
<p>DC3:</p> <p>Zjistit četnost a druh využívaných institutů obětí TČ dle ZOTČ, poskytované prostřednictvím Policie ČR, ve vztahu k charakteru trestné činnosti za rok 2016.</p>	<p>dotazník</p>	<p>policisté KŘP Pardubice a Hradec Králové</p>	<p>TO12: Číselně vyjádřete počet případů, ve kterých oběť TČ, se kterou jste v roce 2016 pracoval(a), využila práva (*): na poskytnutí odborné pomoci - např. psychologické a sociální poradenství, právní pomoc, atd.. (§§ 4-6 ZOTČ)</p> <p>TO13: (*): na informace (mimo zákonného poučení) - např. informace o stavu tr. řízení, o propuštění nebo uprchnutí pachatele, atd.. (§§ 7-13 ZOTČ)</p> <p>TO14: (*): na ochranu před hrozícím nebezpečím – např. krátkodobá ochrana, vykazání, předběžné opatření soudu, utajení totožnosti oběti v postavení svědka, atd.. (§ 14 ZOTČ)</p> <p>TO15: (*): na ochranu soukromí - např. odděleně vedené údaje o bydlišti a místě zaměstnání oběti ve spisovém materiálu (§ 15-16 ZOTČ)</p>

			<p>TO16: (*): na ochranu před druhotnou újmou - např. zabránění kontaktu oběti s podezřelým při procesních úkonech, výslech osobou stejného pohlaví, právo na doprovod důvěrníkem, atd.. (§§ 17-22 ZOTČ)</p> <p>TO17: (*): na peněžitou pomoc - jednorázové poskytnutí peněžité částky k překonání zhoršené sociální situace (§§ 23-36 ZOTČ)</p> <p>TO18: V kolika případech jste oběti TČ v roce 2016 zajistil pomoc formou pracovníků (psychologů) krizové intervence Policie ČR?</p> <p>TO19: V kolika případech jste oběti TČ v roce 2016 zprostředkoval(a) kontakt se subjekty poskytujícími pomoc obětem trestných činů? (např. organizace Bílý kruh bezpečí)</p> <p>TO25: Pokuste se kvalifikovaně z Vaší praxe odhadnout, u kolika % obětí TČ došlo za rok 2016 k uplatnění některých práv dle ZOTČ u jednotlivých druhů trestné činnosti (*): mravnostní trestná činnost (rozsah 0 - 100%)</p> <p>TO26: (*): násilná trestná činnost</p> <p>TO27: (*): majetková trestná činnost</p> <p>TO28: (*): ostatní trestná činnost</p>
--	--	--	---

<p>DC4:</p> <p>Ověřit postoje příslušníků Policie ČR na aplikaci ZOTČ v praxi.</p>	<p>dotazník</p>	<p>policisté KŘP Pardubice a Hradec Králové</p>	<p>TO20: Zákon o obětech trestných činů ... (dokončete větu)</p> <p>TO21: Uplatnění zákona o obětech TČ v praxi ... (dokončete větu)</p> <p>TO22: Odborná pomoc poskytovaná obětem TČ různými subjekty, ať již podle zákona o sociálních službách nebo podle zákona o obětech TČ ... (dokončete větu)</p> <p>TO23: Jste pro to, aby se počet institucí a potažmo pracovníků, kteří se věnují obětem trestné činnosti?</p> <p>TO24: Co pokládáte za důležitější?</p>
<p>DC5:</p> <p>Zmapování historického vývoje poskytovaných návazných sociálních služeb obětem TČ, ve vztahu k účinnosti ZOTČ.</p>	<p>kvantitativní analýza dokumentů</p>	<p>Výroční zprávy MV ČR a organizace BKB</p>	<p>Jaký je historický vývoj poskytovaných návazných sociálních služeb obětem TČ, ve vztahu k účinnosti ZOTČ?</p>

Zdroj: vlastní

7.3 Metodika výzkumu

Pro výzkumné zkoumání bylo využito kombinace kvantitativních nástrojů, jako je anonymní standardizovaný dotazník a analýza statistických výstupů zúčastněných subjektů. I přes částečný nedostatek, v podobě návratnosti rozeslaných dotazníků, tato technika sběru dat, podle Reichela (2009, s. 119-121) představuje v oblasti sociálního zkoumání poměrně tradiční a rozšířenou metodu zkoumání daných jevů. Velkým kladem této techniky je zejména dobrá tříditelnost a porovnatelnost kvantitativně zpracovaných dat. Mezi další klady patří objektivita - minimální ovlivnitelnost respondentů v době, kdy odpovídají na položené dotazy i jejich vstupu do výzkumného vzorku. Nezanedbatelným kladem je i finanční nenáročnost ve spojení s možností oslovení co nejširšího spektra vhodných respondentů. Co se týká validity výzkumné strategie, tuto v negativním slova smyslu, lehce mohl ovlivnit můj vlastní postoj k dané problematice, jenž by se mohl odrazit ve skladbě a formě zvolených otázek v předmětného dotazníku. Z pohledu etických rizik jsem kladl důraz na to, aby nikdo z dotazovaných nebyl k vyplnění dotazníku nucen a v případě, že se sám rozhodl výzkumu účastnit, zaručit této osobě plnou anonymitu, včetně získaných dat.

Pro daný výzkum byl použit standardizovaný dotazník tvořící celkem 28 otázek uzavřeného a polouzavřeného alternativního typu, včetně několika otázek otevřených. Další díl výzkumné části analyzuje celkem 12 dokumentů zahrnující výroční zprávy Ministerstva vnitra České republiky a organizace BKB zachycující oblast problematiky obětí TČ v letech 2010 až 2015. Zjištěné skutečnosti provedenou analýzou dokumentů pak byly následně zaneseny do příslušných tabulek, jenž poskytly lepší možnost vzájemného porovnání celkově zjištěných dat. Následné vyhodnocení získaných dat bylo provedeno za pomoci programu Microsoft Exel.

7.4 Výzkumný soubor a sběr dat

Cílovou skupinou respondentů tak byli všichni policisté a policistky, bez rozdílu, sloužící v rámci KŘP Pardubického a Královéhradeckého kraje a jednalo se tak o prostý náhodný výběr, kdy každý policista měl stejnou šanci se zúčastnit. Všech 339 zúčastněných respondentů (273 mužů a 66 žen) bylo rozčleněno do tří skupin - podle pohlaví, délky a místa výkonu služby.

Účast vybraných krajských ředitelství Policie ČR v cílové skupině, vychází z logiky bývalého KŘP Východočeského kraje, jenž tyto oba subjekty byly v minulosti součástí a dále proto, že obě zmiňované KŘP spádově patří pod pardubickou pobočkou BKB, jenž poskytuje návazné sociální služby v oblasti pomoci obětem TČ.

Dotazník (příloha č. 6) byl vytvořen on-line softwarovým nástrojem pro týmovou spolupráci SharePoint 2016 a umístěn v prostředí intranetové sítě při KŘP Pardubice. Začátkem měsíce únor 2017, jsem za pomoci elektronické pošty, prostřednictvím podatelny KŘP Pardubice a Hradec Králové, všem jejich podřízeným součástím a tedy i policistům, zaslal email s žádostí o vyplnění anonymního dotazníku, objasnění jeho účelu, společně s aktivním odkazem na jeho umístění. Zpřístupnění dotazníku bylo nastaveno na 10 pracovních dnů a po té byl sběr dat zastaven a dotazník stažen.

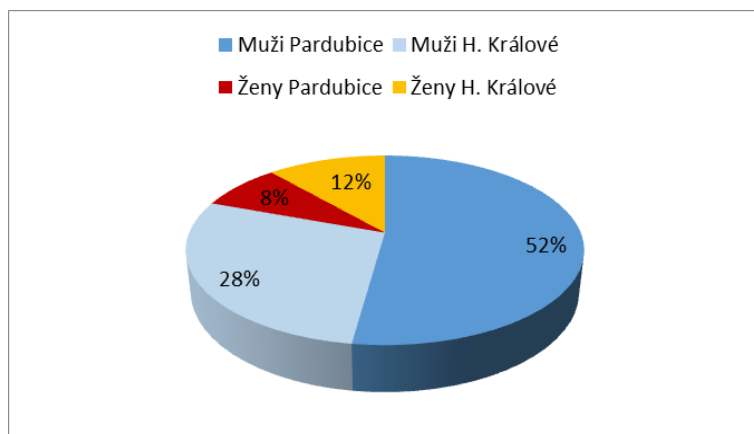
Jak je patrné z výše uvedené transformační tabulky, výzkumné šetření, v podobě anonymního dotazníku, bylo rozčleněno na celkem čtyři hlavní části, avšak pořadí jednotlivě položených otázek, toto členění zcela nekopírovalo. Úvodní „nultou“ část tohoto dotazníku tvoří první 3 otázky cílicí na atributy jednotlivých respondentů jako je pohlaví, délka a místo výkonu služby.

Tabulka č. 2: Složení respondentů dle pohlaví, délky a místa služby

	Pohlaví	Délka služby							
		do 3 let		4 - 10 let		11 - 20 let		21 a více let	
		Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost
KŘP Pardubice	Muži	24	7,0%	18	5,3%	72	21,2%	63	18,6%
	Ženy	12	3,5%	0	0,0%	6	1,8%	9	2,7%
KŘP Hradec Králové	Muži	6	1,8%	12	3,5%	39	11,5%	39	11,5%
	Ženy	6	1,8%	9	2,7%	15	4,4%	9	2,7%

Zdroj: vlastní

Graf č. 1: Složení respondentů

Zdroj: vlastní

Cílovou skupinou respondentů byli všichni policisté a policistky, bez rozdílu, sloužící v rámci KŘPP a KŘPHK. Výzkumu se nakonec zúčastnilo celkem 339 příslušníků, z čehož bylo více jak 80 % mužů (237) a takřka 20 % žen (66), převážně déle sloužících. Co se týká poměru pohlaví respondentů, tento takřka svými hodnotami odráží i skutečný poměr v celém bezpečnostním sboru, který byl v roce 2016 - 85 % mužů a 15 % žen. Negativní okolností jednotlivých podmnožin respondentů je nepřítomnost skupiny pardubických žen zastupující délku služby 4 – 10 let. S ohledem na skutečnost, že obě zmiňovaná KŘP v roce 2014 disponovala celkem 2922 policisty, můžeme říci, že se výzkumného šetření zúčastnilo více jak 10 % z celé zamýšlené skupiny respondentů. Příčina většího počtu respondentů spadající do skupiny „déle sloužících“, s největší pravděpodobností plyne z faktu, že déle sloužící policisté jsou zařazeni jako zpracovatelné u jednotlivých základních článků či policisté na službě kriminální policie a vyšetřování, pro které je elektronická pošta a tedy rozhraní INTRANET, přístupnější a měli tak větší šanci se vyplnění dotazníků zúčastnit, na rozdíl od mladších kolegů, jejichž pracovní náplň je spíše terénního charakteru. Podíl zúčastněných respondentů za jednotlivé kraje odpovídá přibližně 3/5 z KŘPP a 2/5 z KŘPHK. Tato diference může být způsobena mírou ochoty pomoci s výzkumem policistovi pocházející z KŘPP. S nadsázkou snad i pro možnou rivalitu údajně obě krajská města provázející.

7.5 Interpretace výsledků šetření

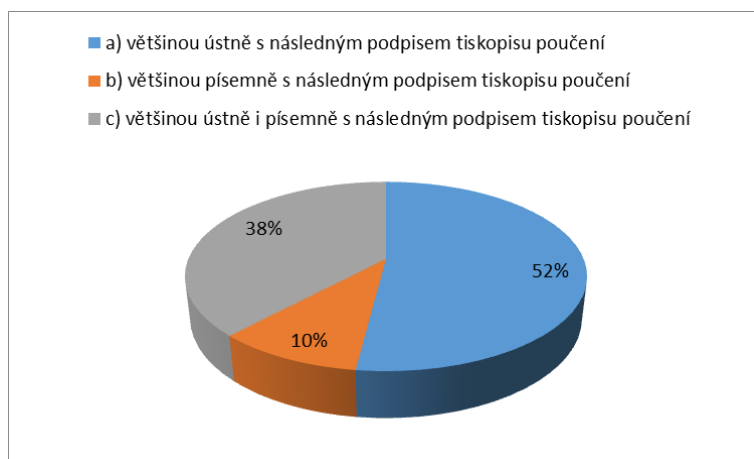
Tato část práce popisuje výsledky mého výzkumného šetření jak ve formě písemného projevu, tak i v podobě grafické, za pomoci tabulek a grafů, jenž byly získány za pomoci kvantitativní analýzy anonymního standardizovaného dotazníku a dokumentů MV ČR a organizace BKB.

7.5.1 Interpretace výsledků – anonymní dotazník

První okruhem výzkumného šetření (DC1) bylo přesvědčit se jakou formou a v jakém rozsahu dotazovaní policisté seznamují oběti TČ s poučením o jejich právech a povinnostech, vyplývající z příslušných právních norem.

Otázka č. 4 - Jakým způsobem poučujete oběti trestných činů?

Graf č. 2: Způsob poučení

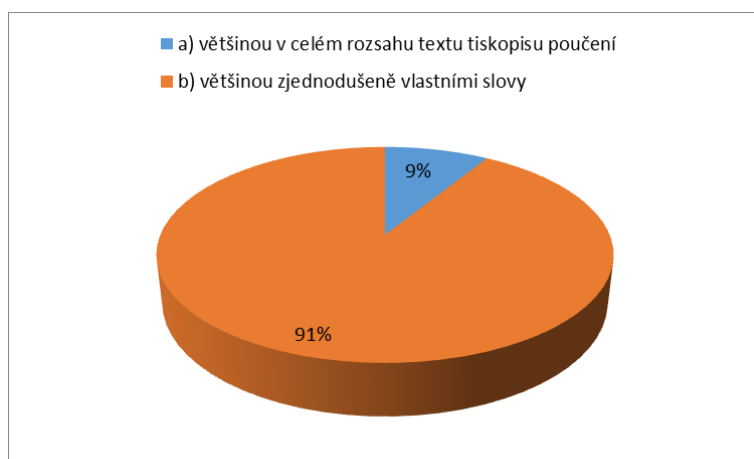
Zdroj: vlastní

Muži i ženy a také policisté a policistky z obou krajů v podstatě shodně nejčastěji v 52 % (177 respondentů) poučuje oběti trestných činů většinou ústně s následným podpisem tiskopisu poučení, poměrně výrazná část policistů a policistek tvořená 38 % (129 respondentů) poučuje oběť písemnou formou (nechá oběť přečíst tiskopis) a zároveň ji poučí i ústně. Tedy celých 10 % (33 respondentů) volí v tomto ohledu zřejmě pro ně nejsnadnější cestu, kdy nechá oběť, aby si poučení přečetla a podpisem podepsala, že byla poučena, přičemž v případě Potvrzení o převzetí poučení oběti trestného činu – základní informace, oběť svým podpisem stvrzuje, že jí byla předána základní informace pro oběť trestného činu a ústně sděleny informace podle bodu 1)

až 4) tohoto poučení a zda další body žádala či nežádala ústně sdělit a zda jí byly ústně vysvětleny, podepisuje, že jí byla základní informace předána a srozumitelně vysvětlena. Za povšimnutí stojí, že nejdéle (50% - 60 respondentů) a nejkratší dobu (44% - 21 respondentů) sloužících příslušníků oproti skupině délky služby 4 - 10 let s 23 % (9 respondentů) a 30 % (39 respondentů) u skupiny 11 - 20 let, v největší míře oběti poučují jak písemným, tak i verbálním způsobem. Může tento fakt znamenat větší disciplinovanost začínajících za současného dohledu právě těch nejzkušenějších s jejich větší svědomitostí a poctivostí?

Otázka č. 5: V jakém rozsahu poučujete oběť trestného činu?

Graf č. 3: Rozsah poučení

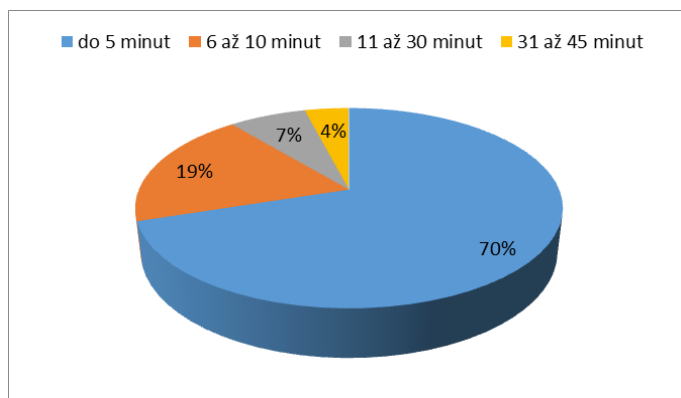

Zdroj: vlastní

Naprostá většina policistů (přes 90 % - 309 respondentů) většinou poučuje oběť zjednodušeně vlastními slovy a ne v celém rozsahu textu tiskopisu poučení, přičemž ještě mírně markantnější je to u žen (96% proti 90% u mužů) a v Královéhradeckém kraji (96 % proti 88 % v Pardubickém). Osobně se domnívám, že tak mohou činit ve snaze polidštit řeč paragrafů a učinit poučení méně zatěžujícím a srozumitelnějším běžnému občanu. Na druhou stranu může tento postup také svědčit pro jistou pohodlnost policistů - odbýt si co nejrychleji povinnost oběť poučit, otázkou totiž zůstává rozsah toho zjednodušeného poučení u jednotlivých policistů.

Otázka č. 6: Jak dlouho Vám běžně trvá poučení oběti trestného činu?

Graf č. 4: Doba poučení oběti TČ

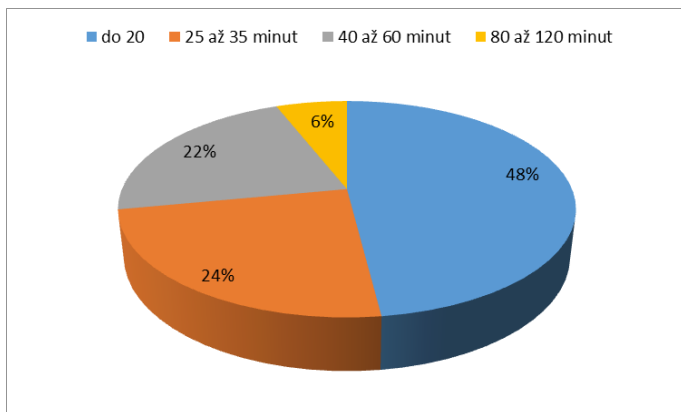

Zdroj: vlastní

Naprostá většina (téměř 90% - 300 respondentů) dotazovaných poučí oběť trestného činu do 10 minut, 70% (237 respondentů) z nich k poučení oběti stačí dokonce nejvýše 5 minut? Je otázkou, nakolik je tato doba pro oběť dostačující k vstřebání a pochopení základních informací a objasnění případných dotazů. Druhou otázkou však také je, nakolik je oběť schopna vnímat a pochopit předávané sdělení. Zajímavým momentem se jeví skutečnost, že s rostoucí délkou služby se zvyšuje doba, kterou policisté stráví při poučení oběti. Nejkratší dobu sloužící policisté ve 100 % vystačí s 5 minutami, naproti tomu pět minut stačí těm nejstarším v 58 % – menší výkonnost těch starších nebo naopak jejich větší vstřícnost vůči oběti? Větší časovou dotaci k poučení oběti potřebují - či jsou ochotny poskytnout – (více empatické?) ženy, jenž více než 5 minut stráví poučením oběti (polovina žen proti čtvrtině mužů). Pomineme-li, že 70 % všech respondentů poučuje do 5 minut, obě nejdéle sloužící skupiny respondentů jsou jedinými, které poučení oběti věnují časovou dotaci v rozmezí 11 – 30 minut (přibližně 8 % u nejdéle sloužících ku 11 % u druhých nejdéle sloužících) a v rozmezí 31 – 45 minut (přibližně 8 % u nejdéle sloužících ku 5 % u druhých nejdéle sloužících).

Otázka č. 7: Pokuste se kvalifikovaně odhadnout časovou náročnost poučení oběti TČ v plném rozsahu textu tiskopisu poučení, včetně osvětlení jeho obsahu.

Graf č. 5: Doba poučení oběti TČ v plném rozsahu textu

Zdroj: vlastní

Téměř polovina policistů a policistek (162 respondentů) odhaduje časovou náročnost poučení oběti trestného činu v plném rozsahu textu tiskopisu poučení včetně osvětlení jeho obsahu v rozmezí do 20 minut a v rozmezí 25 - 35 minut 24 % (81 respondentů), což rozhodně není v rozporu s jejich odpověďmi na otázky týkající se času věnovanému poučení běžně v praxi a rozsahu takového poučení. Větší časovou dotaci k „plnému poučení“ odhadují policisté Královéhradeckého kraje (přes 40 minut času usuzuje 38 % z nich proti 22 % policistů z Pardubického kraje) a ženy (bezmála polovina z nich soudí, že by k takovému rozsahu poučení potřebovala minimálně 40 minut oproti třem čtvrtinám mužů, kterým by k témuž postačovalo maximálně 35 minut).

Druhý okruh výzkumného šetření (DC2) měl, z pohledu vyslychajícího policisty, určit stav a postoje obětí TČ, k okolnostem zákonného poučení a jeho významu pro oběť TČ samotnou.

Otázka č. 8: Chce být oběť TČ poučena v plném rozsahu textu poučení?

Graf č. 6: Poučení v plném rozsahu textu poučení na žádost oběti TČ

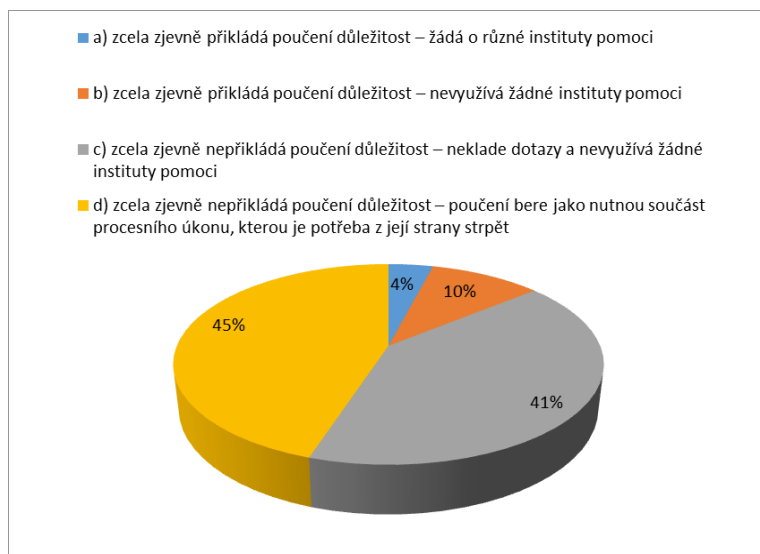

Zdroj: vlastní

Pouze 7 % (24 respondentů) policistů se dle svých zkušeností domnívá, že oběť TČ chce být většinou poučena v plném rozsahu textu předmětného poučení, na druhou stranu celých 30 % (102 respondentů) policistů a policistek soudí, že oběti ve většině případů o poučení nestojí – nechtějí být poučovány vůbec a z 63 % (213 respondentů) se domnívají, že většinou si poučení v plném rozsahu nepřejí. Nabízí se otázka, nakolik tato evaluace odráží skutečnost a co vypovídá o formě, načasování a rozsahu poučování obětí trestných činů. Rozdíl mezi pohlavími se v tomto hodnocení nijak neprojevil. S rostoucí délkou služby se hodnocení negativního přístupu obětí k poučení snižuje (varianta „vůbec“ s 56 % u nejmladších před 31 % resp. 27% u těch služebně starších až k 23 % nejstarších policistů a policistek). Je možné, že by se do tohoto hodnocení promítaly zkušenosti policistů s oběťmi, které by mohly k erudovanějším policistům s jistějším vystupováním a možná i viditelným vyšším věkem mít pocit větší důvěry a ochoty nechat se poučit a poradit se.

Otázka č. 9: Jak většinou reaguje oběť TČ po Vašem poučení?

Graf č. 7: Reakce oběti na poučení

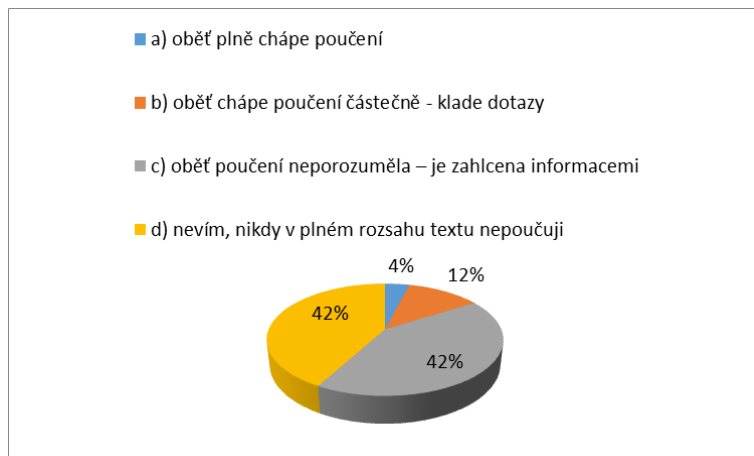

Zdroj: vlastní

Velká většina (86 % - 291 respondentů) policistů a policistek uvádí, že oběti trestného činu po jejich poučení zcela zjevně nepřikládají poučení důležitost, celých 45 % (153 respondentů) z nich se pak dokonce domnívá, že oběti takový úkon pouze jako nutnost strpí. Ženy proti mužům mírně pozitivněji hodnotí reakce oběti na jejich poučení (pozitivnější reakci udává 23 % žen proti 12 % mužů), možná může jít o jiný - obratnější kvalitnější, vstřícnější způsob prezentace v podání žen nebo pouze o subjektivní příznivější pohled žen na reakce obětí. Celkově však takové posouzení pro současný stav legislativy a praxe týkající se formy, načasování a rozsahu poučení oběti zcela zřetelně příznivě nevyhlíží.

Otázka č. 10: Jak většinou reaguje oběť TČ po poučení v plném rozsahu textu poučení?

Graf č. 8: Reakce oběti na poučení v plném rozsahu textu poučení

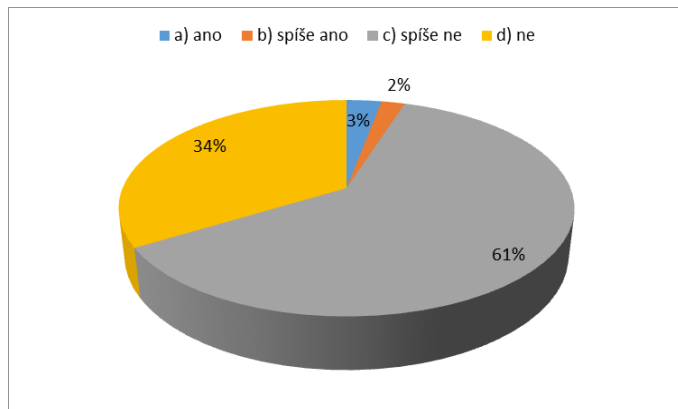

Zdroj: vlastní

Odhlédneme-li od 42% (141 respondentů) policistů a policistek, kteří reakci oběti na poučení v plné rozsahu tiskopisu nedokáží zhodnotit, neboť nikdy v takovém rozsahu nepoučují (z těch služebně nejmladších pak v tomto rozsahu nepoučuje bezmála 70%), tak z těch dalších zbývajících 58 % téměř tři čtvrtiny (141 respondentů) soudí, že reakce obětí po poučení v plném rozsahu vypovídá o tom, že poučení neporozuměly, jsou zahlceni informacemi. S délkou služby pak u nich tento úsudek klesá (od 100 % do 67%), obdobně takové stanovisko vyjadřují spíše ženy než muži (79 % a 69 %) a více policisté a policistky z Pardubic než z Hradce Králové (73% proti 67%). Pouhé 4 % (15 respondentů) dotazovaných uvedlo, že oběť TČ poučení plně porozuměla. Z prezentovaných dat je možné usoudit, že policisté ve značném počtu zřejmě považují „plné“ poučení oběti za patrně neúčelné, nadbytečné a možná nesmyslné.

Otázka č. 11: Domníváte se, že je oběť TČ krátce po incidentu schopna pojmout poučení v plném rozsahu textu?

Graf č. 9: Schopnost oběti TČ pojmout poučení

Zdroj: vlastní

Celých 95 % (324 respondentů) policistů a policistek nazírá na schopnost oběti krátce po incidentu pojmout předkládané poučení v plném rozsahu dle textu negativně (varianty „spíše ne“ a „ne“), přičemž celá třetina toto dokonce zcela vylučuje (varianta „ne“). Ženy se sice na jednu stranu vyjadřují k tomuto problému stoprocentně negativně (ve 100% volily varianty „spíše ne“ a „ne“, muži z 95 %), u mužů má však negativní mínění rozhodnou podobu (variantu „ne“ volilo 35% mužů oproti 27 % žen). Hodnotí-li tuto otázku tímto způsobem lidé z reálné praxe, nabízí se i při zohlednění jejich subjektivního pohledu otázka, zda má rozsáhlé (případně jaké?) poučování oběti o jejích právech, bezprostředně po incidentu (což většinou koresponduje s „prvním kontaktem“), vůbec nějaký smysl a opodstatnění.

Třetí okruh (DC3) této výzkumné části měl zjistit četnost a druh využívaných institutů obětí TČ dle ZOTČ, poskytované prostřednictvím Policie ČR, ve vztahu k charakteru trestné činnosti za rok 2016.

Otázka č. 12: Číselně vyjádřete počet případů, ve kterých oběť TČ, se kterou jste v roce 2016 pracoval(a), využila (*) práva na poskytnutí odborné pomoci - např. psychologické a sociální poradenství, právní pomoc, atd.. (§ 4 - § 6 ZOTČ)

Otázka č. 13: (*) práva na informace (mimo zákonného poučení) - např. informace o stavu tr. řízení, o propuštění nebo uprchnutí pachatele, atd.. (§ 7 - § 13 ZOTČ)

Otázka č. 14: (*) práva na ochranu před hrozícím nebezpečím - např. krátkodobá ochrana, vykázaní, předběžné opatření soudu, utajení totožnosti oběti v postavení svědka, atd.. (§ 14 ZOTČ)

Otázka č. 15: (*) práva na ochranu soukromí - např. odděleně vedené údaje o bydlišti a místě zaměstnání oběti ve spisovém materiálu (§ 15 - § 16 ZOTČ)

Otázka č. 16: (*) práva na a ochranu před druhotnou újmou - např. zabránění kontaktu oběti s podezřelým při procesních úkonech, výsledch osobou stejného pohlaví, právo na doprovod důvěrníkem, atd.. (§ 17 - § 22 ZOTČ)

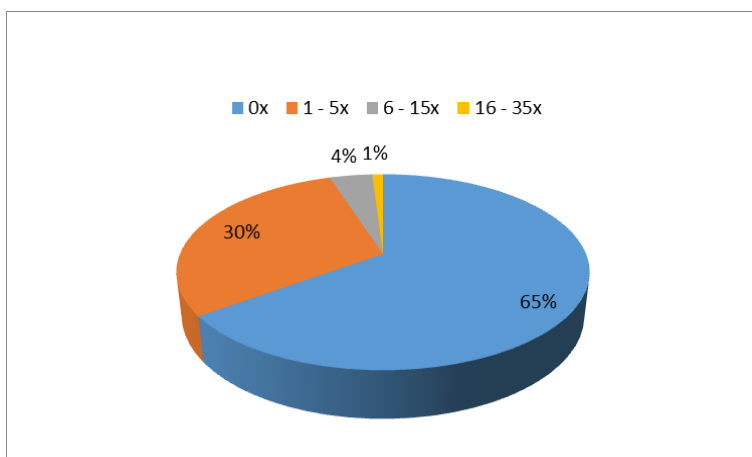
Otázka č. 17: (*) práva na peněžitou pomoc - jednorázové poskytnutí peněžité částky k překonání zhoršené sociální situace (§ 23 - § 36 ZOTČ)

Tabulka č. 3: Počty uplatněných práv obětmi TČ, dle policejní praxe za rok 2016

Práva na	Počet využitých práv za rok 2016								Celkem	
	0x		1 - 5x		6 - 15x		16 - 35x			
	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost
odbornou pomoc	180	53%	138	41%	21	6%	0	0%	159	22%
informace	219	65%	96	28%	21	6%	3	1%	120	16%
ochranu před hrozícím nebezpečím	171	50%	156	46%	9	3%	3	1%	168	23%
ochranu soukromí	195	58%	108	31%	27	8%	9	3%	144	20%
ochranu před druhotnou újmou	273	81%	108	16%	6	2%	3	1%	117	16%
na peněžitou pomoc	312	92%	27	8%	0	0%	0	0%	27	4%

Zdroj: vlastní

Graf č. 10: Četnost všech uplatněných práv obětí TČ za rok 2016

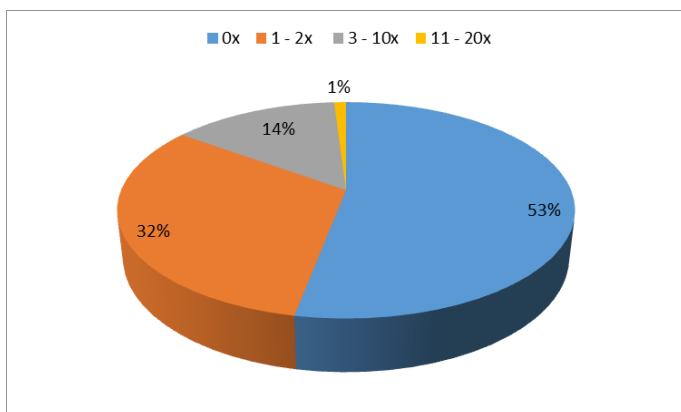
Zdroj: vlastní

Ze získaných dat je na první pohled patrné, že se v roce 2016 celkem 95% všech respondentů ve své policejní praxi setkalo jen minimálně s jakýmkoli uplatněním práv obětí TČ, kdy 30 % respondentů pouze v rozsahu 1 až 5x a nadpoloviční většina tvořená 65 %, pak vůbec. Dominujícím právem, jenž bylo obětmi TČ v roce 2016 dle oslovených policistů nejčastěji využíváno, bylo s hodnotou 23 % (u skupiny 4 -10 let až 79 %, tedy o více jak 20 % bodů než u obou nejstarších skupin a více jak 30 % bodů oproti skupině nejmladší), právo na ochranu před hrozícím nebezpečím, pod které spadá institut vykázaní, tedy fenomén domácího násilí. S 22 % následuje právo na odbornou pomoc, v sobě snoubící řadu psychosociálních a právních forem pomoci, jenž jsou využívány u silně traumatizovaných obětí TČ či lidí zasaženými nějakou těžkou životní situací. Dále v řadě je s 20 % využívané právo na ochranu soukromí a po 16 % právo na ochranu před druhotnou újmou a právem na informace. Nejméně využívaným právem je se 4 % právo na peněžitou pomoc, kdy se s jeho využitím v minimální četnosti (1 – 5x), v roce 2016 setkalo pouze 8 % (27 respondentů) dotazovaných policistů. Tento údaj však může být částečně zkreslen faktem, že uplatnění práva na peněžitou pomoc státu mohou uplatňovat pouze oběti sexuálních a násilných trestných činů a dětské oběti trestného činu týrání svěřené osoby (viz kapitola 4.5), kdy se těmito problematikami zabývá užší okruh policistů. Při porovnání zjištěných dat vůči jednotlivým skupinám respondentů, nebylo zjištěno větších rozdílů v samotné četnosti využívaných práv, až u práva oběti TČ na informace a to 2:1 ve prospěch policistů sloužících v KŘP Královéhradeckého kraje, oproti protějšku z Pardubic. Dále bylo zjištěno, že s délkou služby jednotlivých

policistů obou KŘP roste i četnost využívání práv obětí TČ. Skupina respondentů délky služby do 3 let se vyjma práva na odbornou pomoc (v rozsahu 1 – 5x s 30 %), s ostatními instituty pomoci ZOTČ vůbec nesešla.

Otázka č. 18: V kolika případech jste obětí TČ v roce 2016 zajistil pomoc formou pracovníků (psychologů) krizové intervence Policie ČR?

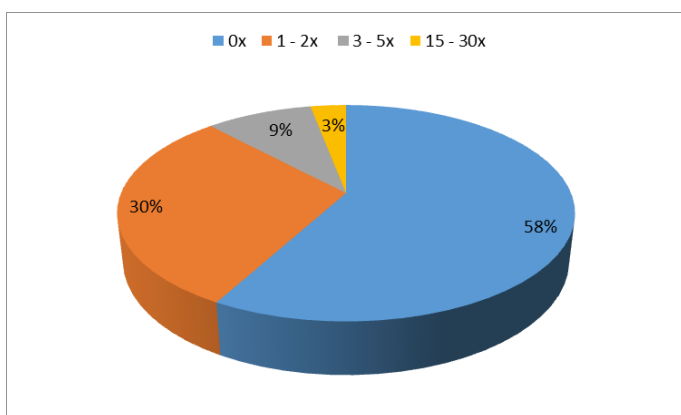
Graf č. 11: Počet případů pomoci zajištěných formou KI

Zdroj: vlastní

Otázka č. 19: V kolika případech jste obětí TČ v roce 2016 zprostředkoval(a) kontakt se subjekty poskytujícími pomoc obětem trestných činů? (např. organizace Bílý kruh bezpečí)

Graf č. 12: Počet zprostředkovaných pomoci (např. s BKB)

Zdroj: vlastní

Více než polovina policistů a policistek v roce 2016 nezajistila žádné z obětí trestné činnosti pomoc formou krizové intervence (53% - 180 respondentů) ani jim nezprostředkovala kontakt se subjekty poskytujícími pomoc obětem TČ (58% - 195 respondentů), přičemž výraznější je toto vyjádření u respondentů

sloužících nejkratší dobu (v obou případech přes 80 %). V rozsahu 1 – 2x pak pomoc zprostředkovala u obou forem téměř třetina všech dotazovaných. Jen 14 % dotázaných uvedlo, že zajistilo pomoc prostřednictvím pracovníků KI v rozmezí 3 – 10x a dále 1% v rozmezí 11 – 20x. Zajímavým zjištěním je skutečnost, že se pomoc obětí TČ prostřednictvím pracovníků KI daří větší měrou, u součtu rozsahů četností 3 -- 10x a 11 – 20x, zprostředkovávat příslušníků KŘPHK (ve 20 %) oproti příslušníkům KŘPP (ve 12 %). Zprostředkování služby BKB pak oběti TČ zajistilo v daném období pouze 9 % v rozmezí 3 – 5x a 3% v rozmezí 15 – 30x. Usuzuji, že v těchto číslech se může promítat nejen reálný stav oběti, která je svoji situace schopna zvládnout bez další podpory a pomoci, ale mnohdy také nedostatečný skutečný odhad potřeby další intervence, zaběhnuté stereotypy a zjednodušení si práce, u těch služebně mladších se na jejich aktivitě či spíše větší neaktivitě může podílet také jejich neznalost postupů, nezkušenost a z toho pramenící nejistota a obava z chybných rozhodnutí.

Otázka č. 25: Pokuste se kvalifikovaně z Vaší praxe odhadnout, u kolika % obětí TČ došlo za rok 2016 k uplatnění některých práv dle ZOTČ u jednotlivých druhů trestné činnosti(*) - mravnostní trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Otázka č. 26: (*) - násilná trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Otázka č. 27: (*) - majetková trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Otázka č. 28: (*) - ostatní trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Tabulka č. 4: Odhad uplatnění práv obětí TČ dle druhu TČ

Trestná činnost	Rozsah uplatnění									
	0%		1 - 10%		11 - 30%		31 - 60%		61 - 100%	
	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost	Relativní četnost	Absolutní četnost
Mravnostní	31,0%	105	19,0%	63	24,0%	81	19,0%	66	7,0%	24
Násilná	25,0%	84	25,0%	84	27,0%	90	15,0%	51	8,0%	30
Majetková	58,0%	195	31,0%	105	5,0%	18	4,0%	15	2,0%	6
Ostatní	50,0%	168	38,0%	129	8,0%	27	3,0%	12	1,0%	3

Zdroj: vlastní

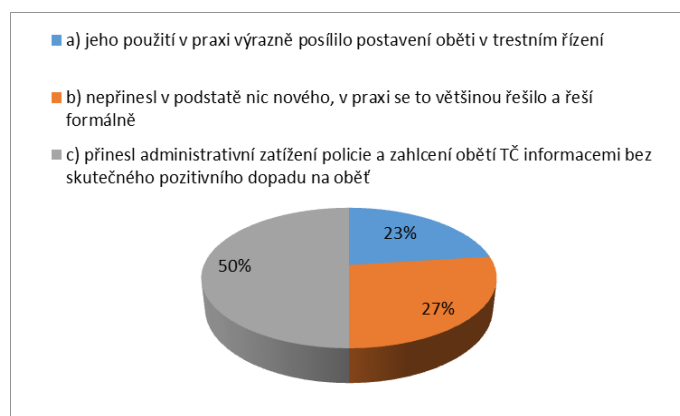
Ze získaných dat lze vyčíst odhad policistů a policistek v tom smyslu, že v největším rozsahu svá práva neuplatňují oběti majetkové (58 %) a ostatní trestné činnosti

(50 %), oproti tomu nulové uplatnění práv usuzují jen u 1/4 obětí TČ v případech násilné trestné činnosti a necelé 1/3 u obětí mravnostní trestné činnosti. Lze mít za to, že právě oběti násilné a mravnostní trestné činnosti jsou jednak jednáním pachatele více psychicky a mnohdy i tělesně zasaženi, a proto cítí větší potřebu svá práva využít, a také s ohledem právě na charakter trestného činu je uplatnění některých práv příhodné (skryté údaje, volba pohlaví vyslychajícího, důvěrník ...). Dále zde může roli sehrávat skutečnost, že právě násilnou a mravnostní trestnou činností se ve větším rozsahu zabývají příslušníci SKPV, kteří jsou (měli by být) zkušenější a erudovanější v poskytování informací obětem TČ, které kvalitně poučení následně ve větší míře svá práva uplatní. Toto tvrzení podporuje i nejsilnější odhad „nulových“ uplatnění práv obětí TČ u nejkratší bodu sloužících příslušníků.

Poslední čtvrtou částí dotazníkové výzkumné formy (DC4) měly být ověřeny postoje příslušníků Policie ČR na aplikaci ZOTČ v praxi.

Otázka č. 20: Zákon o obětech trestných činů ... (dokončete větu)

Graf č. 13: Postoj policistů na přínos ZOTČ v praxi

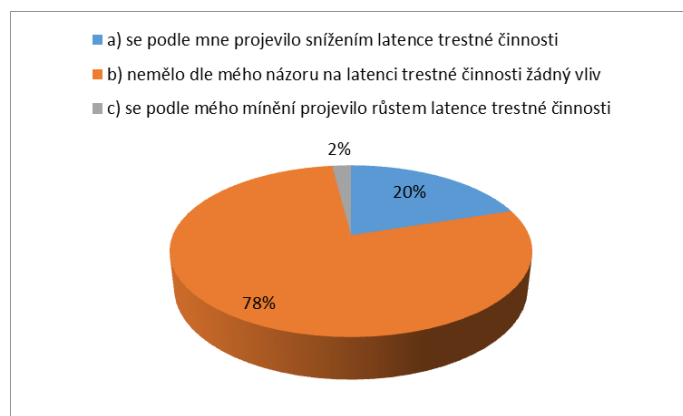
Zdroj: vlastní

Polovina policistů a policistek (171 respondentů) soudí, že zákon o obětech trestných činů v praxi přinesl administrativní zatížení policie a zahlcení obětí trestných činů informacemi bez skutečného pozitivního dopadu na oběť. Druhá polovina z nich má za to, že jeho použití v praxi výrazně posílilo postavení oběti v trestním řízení či že nepřinesl v podstatě nic nového (s nevýrazným rozdílem ve prospěch varianty „nepřinesl nic nového“). Pozitivněji přínos zákona hodnotí policisté a policistky

z Královéhradeckého kraje – při v podstatě stejné míře volby prostřední možnosti „nic nového“ (28 % a 27 %) je v jejich posouzení zřetelný více než desetiprocentní rozdíl ve prospěch pozitivního posouzení účinku zákona proti jejich kolegům z Pardubického kraje (29 % a 18 %), a logicky lze z prezentovaných výsledků vyčíst také v podstatě opačné hodnoty - negativní evaluace 54 % Pardubice a 44 % Hradec Králové. Z hlediska pohlaví vidíme také nezanedbatelný rozdíl v krajních postojích k dopadu zákona, kdy ženy se v podstatě v dvojnásobné míře k němu vyjadřují pozitivně (36 % ženy proti 19 % mužů), kdy muži jej naproti tomu o 12 % častěji než ženy oceňují negativně. S délkou služby se snižuje pozitivní náhled na přínos zákona (44 % u „nejmladších“ k necelým 18 % u těch „nejstarších“). Nakolik lze toto posouzení zákona považovat za objektivní právě z pozice těch, kterým přinesl nutnost změnit zaběhnuté stereotypy, postupy, učit se novým způsobům, zacházení, pravidlům i s ohledem na rozdílnost v postoji k němu dle délky služby. Vstupuje do postoje žen výrazněji pocit jejich větší zranitelnosti a potřeby výraznější ochrany a zajištění práv?

Otázka č. 21: Uplatnění zákona o obětech TČ v praxi ... (dokončete větu)

Graf č. 14: Postoj policistů na průběh latence TČ s ohledem na ZOTČ

Zdroj: vlastní

Bezmála čtyři pětiny (264 respondentů) policistů a policistek se domnívá, že uplatnění zákona o obětech trestných činu v praxi nemělo na latenci trestné činnosti žádný vliv. Na druhou stranu nezanedbatelná pětina soudí, že jeho přínosem bylo snížení latence trestné činnosti. Pozitivněji dopad zákona na latenci trestné činnosti hodnotí ženy (32 % se přiklání ke snížení latence, muži v 18 %), na druhou stranu je třeba pro úplnost zmínit, že ženy se výrazněji než muži, přestože v téměř

zanedbatelném počtu a s nevelkým rozdílem, kloní k tomu, že zákon přinesl nárůst latence trestné činnosti (5 % ženy a 1 % muži). Čím kratší dobu slouží policista nebo policistka, tím kladněji hodnotí vliv zákon o obětech trestných činů na snížení latence trestné činnosti. Mladší skupina i ženy asi více důvěřují moci právních předpisů a jejich vlivu na společnost. Možná proto, že jsou právě ženy v mnoha směrech tou více ohroženou skupinou, citlivěji mohou vnímat změny v latenci TČ, s ohledem na nově vzniklé formy pomoci, kdy oběti v sobě nalézají větší sílu řešit své problémy, jenž bývaly před okolím v minulosti skryty. Kladný hodnotící postoj u starší skupiny respondentů nejspíše plyne z jejich dlouholetých zkušeností a možnosti dané skutečnosti objektivně posoudit.

Otázka č. 22: Odborná pomoc poskytovaná obětem TČ různými subjekty, ať již podle zákona o sociálních službách nebo podle zákona o obětech TČ ... (dokončete větu)

Graf č. 15: Postoj policistů na důležitost návazných sociálních služeb dle ZOTČ

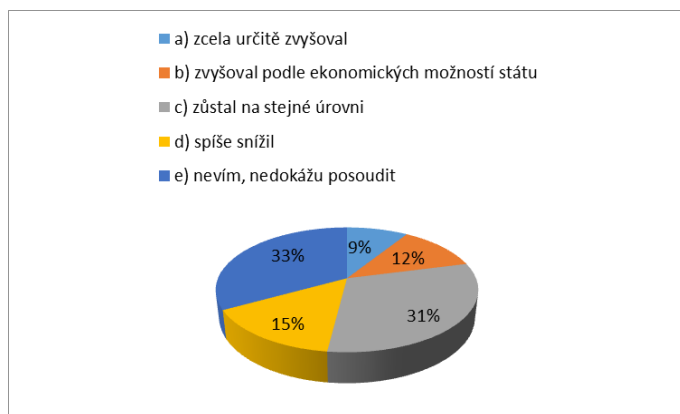

Zdroj: vlastní

Odborná pomoc poskytovaná obětem trestných činů různými subjekty, ať již podle zákona o sociálních službách nebo podle zákona o obětech trestných činů, je podle 4/5 (267 respondentů) policistů a policistek důležitá a nezbytná a její zásluhou dochází ke zmenšování následků. Nezanedbatelná pětina policistů a policistek ale v této odborné pomoci vidí zbytečnost, která nepřináší pro oběť žádný pozitivní výsledek. Přes značnou míru zde vyjádřenou důležitost odborné pomoci obětem trestných činů však více jak polovina policistů a policistek v roce 2016 nezajistila žádné z obětí TČ pomoc formou krizové intervence (53%) ani jim nezprostředkovala kontakt se subjekty poskytujícími pomoc obětem trestných činů (58%), jak vyplývá z výsledků předcházejících otázek 18 a 19.

Otázka č. 23: Jste pro to, aby se počet institucí a potažmo pracovníků, kteří se věnují obětem trestné činnosti?

Graf č. 16: Postoj policistů na počty pomáhajících subjektů

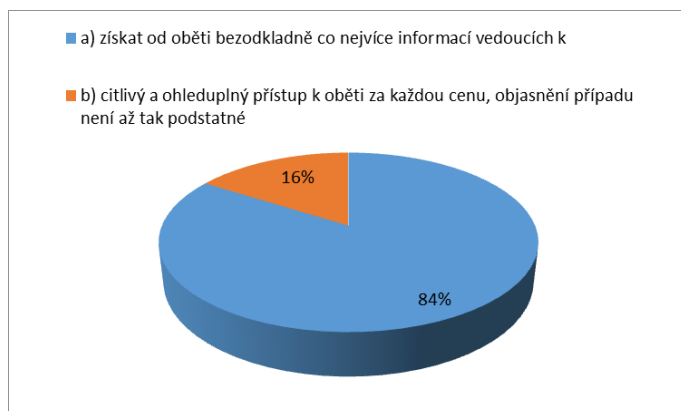

Zdroj: vlastní

Nejčastější s (33% - 114 respondentů) je sice odpověď „nevím, nedokážu posoudit“, ale jen o 2 % méně (105 respondentů) policistů a policistek je pro zachování současné úrovně počtu institucí a pracovníků, kteří se věnují obětem trestné činnosti. Ke zvýšení počtu těchto institucí a pracovníků se bezpodmínečně či potencionálně (varianty odpovědí a) a b)) přiklání 21 % (69 respondentů) policistů a policistek. Na druhou stranu ne zcela zanedbatelných 15 % (51 respondentů) z celku se přiklání k jejich snížení. Policisté a policistky z Pardubicka se proti kolegům z Královéhradecka cítí být méně kompetentní k posouzení této otázky (varianta „nevím, nedokážu posoudit“ 41 % proti 22 %), přičemž v podstatě ta část, o kterou je v Pardubicích víc nerozhodných, se přiklonila k zachování současného stavu (25 % Pardubice a 40 % Hradec Králové). Obdobně ženy proti mužům se cítí být přibližně o 10 % bodů kompetentnější k hodnocení tohoto problému (35 % muži, 27 % ženy), když ženy zároveň silněji než muži žádají bezpodmínečné či potencionální posílení v této oblasti (varianty odpovědí a) a b) volilo 27 % žen a 19 % mužů) či hlasují přinejmenším pro zachování současného stavu (36 % ženy, 30 % muži), muži naopak spíše žádají pokles počtu předmětných institucí a pracovníků (16 % versus 9%). Do odpovědí mohou kromě subjektivního postoje k těmto aktivitám s ohledem na osobnost respondenta a ovlivnění skladbou obětí z jejich praxe vstupovat také osobní zkušenosti s prací těchto institucí, a to jak v pozitivním tak i negativním smyslu, jako i neexistence této empirie.

Otázka č. 24: Co pokládáte za důležitější?

Graf č. 17: Postoj policistů na přístup k oběti TČ

Zdroj: vlastní

Agresivní podoba formulace této otázky byla zvolena zcela úmyslně, aby v tazateli vzbudila emoce. Drtivá většina všech zúčastněných respondentů (84 % - 285 respondentů) napříč celým spektrem všech skupin, zvolila odpověď a), tedy prioritu získat informace vedoucí k objasnění dané trestní věci. Citlivý přístup k oběti za každou cenu v největší míře zvolilo přibližně 18 % žen proti 15 % mužů, s dominující skupinou délky služby 4 až 10 let a o 5 % níže následovanou skupinou nejkratší dobu sloužících. Pomineme-li, že obě odpovědi jsou umístěny do extrémních poloh, zjištěná data nasvědčují skutečnosti, že primárním cílem všech policistů je eliminace nebezpečných pachatelů ze společnosti, kterou se tímto snaží chránit.

7.5.2 Interpretace výsledků – analýza dokumentů

Druhá část výzkumného šetření byla provedena za pomoci kvantitativní analýzy dokumentů - výročních zpráv MV ČR (Výroční zprávy Policejního prezidia ČR, [online]) a organizace BKB (Výroční zprávy BKB, www.bkb.cz) - s cílem zjistit historický vývoj počtů a forem pomoci obětem TČ v kontextu s účinností ZOTČ.

Z šesti výročních zpráv organizace BKB pobočky Pardubice, z let 2010 – 2015, byla získána data o počtech a formách jednotlivých pomoci poskytnutých obětem TČ, ze strany této organizace viz tabulka č. 5. Sama organizace svou odbornou pomoc rozdělila do tří forem pomoci a to na osobní, telefonickou a písemnou, kterými

v souhrnu poskytují komplexní viktimologickou pomoc, tj. právní, psychologické a odborné sociální poradenství.

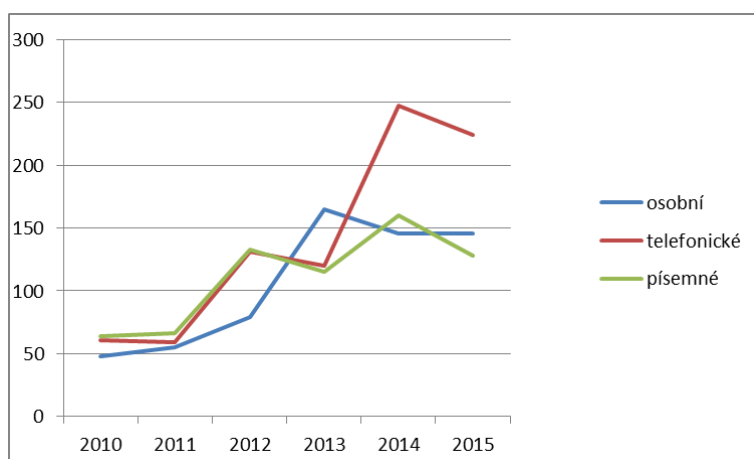
Tabulka č. 5: Počty a formy pomoci - BKB (absolutní četnost)

Rok	Osobní	Telefonické	Písemné	Celkem za rok
2010	48	61	64	173
2011	55	59	66	180
2012	79	131	133	343
2013	165	120	115	400
2014	146	247	160	553
2015	146	224	128	498

Zdroj: Výroční zprávy BKB 2010 – 2015

Data prezentovaná ve výročních zprávách BKB za roky 2010 – 2015 zachycují rapidně zvýšený počet osobních kontaktů od roku 2013 (viz graf č. 18), tedy od počátku účinnosti ZOTČ, kterou provázela mediální kampaň, kdy tento skokový nárůst má v dalších letech v podstatě ustálenou míru. Jako příčina se nabízí již zmíněná účinnost ZOTČ, s ní související mediální kampaň, možnosti a povinnosti zainteresovaných subjektů, včetně povinného poučení obětí TČ o jejich právech ze strany OČTŘ.

Graf č. 18: Počty a formy pomoci - BKB (absolutní četnost)

Zdroj: Výroční zprávy BKB (2010 – 2015)

Z dalších šesti výročních zpráv, nyní již ale subjektu MV ČR, z let 2010 – 2015, byla získána data o počtech provedených krizových intervencí a počty souhlasů s předáním údajů obětí TČ BKB za obě zkoumaná KŘP.

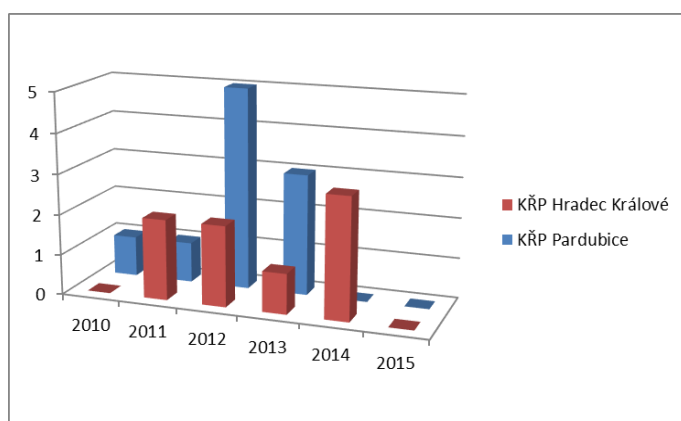
Tabulka č. 6: Počet předaných souhlasů na BKB a provedených KI (absolutní četnost)

Rok	Počet souhlasů s předáním údajů BKB		Počet provedených krizivých intervencí	
	KŘP Pardubice	KŘP Hradec Králové	KŘP Pardubice	KŘP Hradec Králové
2010	1	0	51	18
2011	1	2	76	76
2012	5	2	61	139
2013	3	1	50	171
2014	0	3	39	131
2015	0	0	56	131

Zdroj: Výroční zprávy MV ČR (2010 – 2015)

Naproti tomu statistická čísla z těchto výročních zpráv (tabulka č. 6) nevypovídají o zřejmé souvislosti mezi účinností ZOTČ a počtem provedených krizových intervencí ani s počty souhlasů s předáním údajů obětí TČ BKB, ze strany odborníků z řad příslušníků Policie ČR.

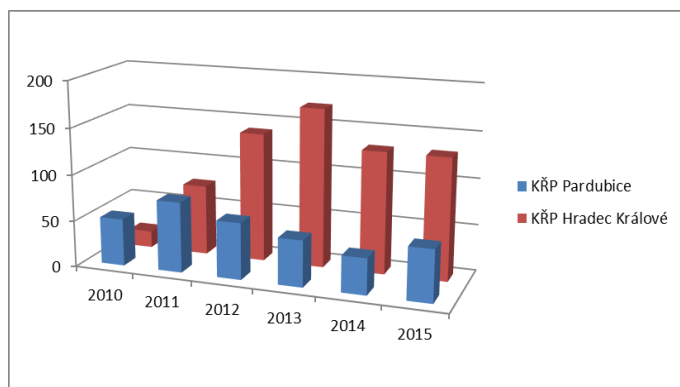
Graf č. 19: Počet souhlasů s předáním údajů BKB (absolutní četnost)

Zdroj: Výroční zprávy MV ČR (2010 – 2015)

Policejními statistikami je evidován počet udělených souhlasů s předáním údajů obětí TČ na BKB, prostřednictvím pracovníků krizové intervence, přičemž se do této statistiky nepočítá předání informací o možnosti pomoci BKB oběti TČ ze strany vyslychajících policistů. Proto zjištěné údaje nemohou odrážet vzájemný vztah s daty výročních zpráv BKB.

Graf č. 20: Počet provedených krizových intervencí (absolutní četnost)

Zdroj: Výroční zprávy MV ČR (2010 – 2015)

Za zmínku stojí porovnání počtu uskutečněných KI od roku 2010 – 2015 mezi KŘPP a KŘPHK. V rámci KŘPP se tato čísla pohybují v rozmezí 39 – 76 za jednotlivé roky, na rozdíl od KŘPHK, kde se poslední čtyři sledovaného období tato čísla pohybují v rozmezí 131 - 171 KI za jednotlivé roky. Značná početní diference uskutečněných intervencí mezi jednotlivými KŘP pak jistě pramení nejen z rozdílných geografických struktur, ale také ze zjištěných dat otázky č. 18, neboť právě policisté KŘPHK jsou úspěšnější s vyšší četností při zprostředkování pomoci obětem TČ prostřednictvím pracovníků KI oproti těm z KŘPP.

7.6 Shrnutí výsledků empirické části

V rámci **DC1** bylo zjištěno, že okolo 90 % všech „policistů“ oběti TČ poučuje „ústní“ či kombinací „ústní a písemné“ formy, většinou ve zjednodušené podobě vlastními slovy s následným podpisem tiskopisu poučení, což jim dle jejich odhadu ze 70 % trvá do 5 minut. Tedy drtivě většině obětí TČ, jsou její práva, byť možná v minimálním rozsahu, sdělena formou, na kterou může ihned verbálně i neverbálně reagovat, kdy poučující policista může tyto signály vyhodnotit a poučení případně doplnit, což dle mého názoru nelze u „výlučně písemné formy poučení“. Ze své praxe je mi známo, že obsáhlá a několika stránková poučení čte, natož se domáhá jeho vysvětlení, jen mizivé procento osob. Poučení v plném rozsahu textu poučení pak 48 % z nich trvá do 20 minut, 46 % v rozsahu 25 – 60 minut a 6 % dokonce 80 až 120 minut. Zjištěné pak poukazuje na časovou rozsáhlost daného úkonu před započítáním výslechu oběti TČ. Ve srovnání s realitou mi pak pomohl časový údaj 27 minut, jenž jsem potřeboval k pouhému přečtení tří základních poučení předcházejících podání vysvětlení oběti TČ a nemluvě o dalších dvou poučeních vyžadujících 8 minut četby (viz kapitola 6). Do jaké míry je tedy šance, že je oběť TČ adekvátně obeznámena o svých právech a nabízené pomoci?

Odpověď na vyvstalou otázku vyplývá ze zjištěných postojů dotazovaných policistů, tedy z **DC2**. Jen pouze 7 % z dotazovaných uvádí, že by si oběť TČ přála být poučena v plném rozsahu textu poučení a 86 % míní, že oběť TČ poučení ani nepřikládá důležitost. 75 % policistů, jenž se historicky o poučení v celém rozsahu textu pokusili uvedlo, že oběť TČ poučení neporozuměla. Stejně tak 95 % dotázaných policistů uvedlo negativní postoj ke schopnosti oběti TČ krátce po incidentu pojmout poučení v plném rozsahu jeho textu. To vypovídá o tom, že symbolický míč znázorňující důležitost poučení není vždy jen na straně hřiště OČŘ, ale i na straně oběti TČ. Zahrneme-li do této proměnné ještě „mýtus ideální oběti“ (viz kapitola 3.2) jedná se pak o spletitou cestu, jenž k možnému uplatnění práv oběti TČ vede.

Proto se snad také v rámci odpovědí na **DC3** až 95 % dotázaných policistů setkalo v roce 2016 s uplatněním práv obětí TČ jen výjimečně, z čehož 65 % vůbec a 30 %

jen v rozsahu 1 – 5x a více jak polovina všech policistů žádné z obětí TČ v roce 2016 nezajistila pomoc formou krizové intervence a ani jim nezprostředkovala kontakt se subjekty poskytujícími pomoc obětem TČ. Podle policistů bylo oběťmi nejčastěji s hodnotou 23 % využíváno právo na ochranu před hrozícím nebezpečím, pod které spadá i institut vykázání, tedy fenomén domácího násilí. Nejméně využívaným právem v roce 2016 pak podle oslovených bylo se 4 % právo oběti TČ na peněžitou pomoc. Toto kopíruje i zjištění, že nejméně uplatněných práv souvisí s oběťmi TČ majtkové a ostatní trestné činnosti. Naopak nejvyšší podíl zastoupení připadá na oběti TČ mravnostní a násilné trestné činnosti. Toto zjištění z největší pravděpodobností vysvětluje i to, že se kratší dobu sloužící policisté, převážně řeší méně závažnou trestnou činnost majtkového a ostatního charakteru, setkávají s menší četností využitých práv u obětí TČ, na rozdíl od policistů déle sloužících, kteří spíše řeší závažnější trestnou činnost a spíše se tak setkávají se zvláště zranitelnými oběťmi TČ, jenž ve větší míře jednotlivé formy pomoci využívají. To dle mých zjištění úzce u obětí TČ souvisí s mírou prožité traumatizující zátěže.

Postoje dotazovaných policistů v rámci **DC4** jsou k samotnému ZOTČ vesměs ze 3/4 v negativních polohách, avšak aspoň zbylých 25 % ZOTČ přisuzuje výrazné posílení v postavení oběti TČ. Nepříznivě takřka 80 % policistů posuzuje i vývoj latence TČ ve vztahu k účinnosti ZOTČ, jenž údajně na tuto neměl žádný vliv. Navzdory tomu ale takřka 80 % dotazovaných pozitivně posuzuje důležitost a nezbytnost poskytovaných návazných sociálních služeb obětem TČ, s nejednoznačným postojem k jejich budoucímu početnímu vývoji. Negativní postoj k ušlechtilé myšlence u policistů zřejmě pramení z velké administrativní a časové náročnosti poučení, ze kterého ústí pouze mizivý počet využitých práv ze strany obětí TČ. Na závěr byli dotazovaní příslušníci postaveni před volbu „citlivého jednání s oběťmi TČ za každou cenu“ nebo „bezodkladného získání informací za účelem objasnění dané trestní věci“. Zcela zjevně v této otázce zvítězil primární účel policie, kdy 84 % zvýhodnilo objasnění případu nad citlivým přístupem.

DC5 mapující historický vývoj ZOTČ, jednoznačně potvrdil jeho pozitivní dopad na oběti TČ, neboť se po jeho účinnosti více jak dvounásobně zvýšil počet poskytovaných služeb formou osobního kontaktu ze strany BKB, včetně navýšení dalších forem pomoci (telefonické a písemné) a tedy více obětí TČ tak dosáhlo na

některou z forem sociální pomoci, jenž je zcela jistě podpořily v překonání těžké životní situace.

Odpověď na hlavní výzkumný cíl (**HC1**) je skryta nejen v rámci všech vyzkoumaných 5 dílčích cílů, ale i v souvislostech s teoretickou částí práce. Dle mého úsudku se jednoznačně daným výzkumem podařilo zmapovat oblast pomoci obětem TČ ať už po stránce teoretické či z pohledu aplikované praxe s vymezením nedostatků současné právní úpravy. V souhrnu lze tedy konstatovat, že zakotvení ZOTČ v českém právu výrazně posílilo postavení oběti TČ i navzdory „dětským nemocem“ této současné právní úpravy, které byly zejména definovány rozsahem a časovou náročností taxativně vymezenou povinností OČTŘ poučovat oběti TČ v době prvotního kontaktu. To má dle zjištěných skutečností za následek, že na jedné straně dotazovaní policisté celý rozsáhlý úkon většinou minimalizují a na straně druhé si v určitých případech oběti TČ v celém rozsahu nepřejí být ani poučovány, čímž se v důsledku u obětí TČ snižuje procentuální možnost uplatnění jednotlivých forem sociálních pomoci, jenž by měly snižovat jakékoli negativní dopady TČ.

ZÁVĚR

Již od nepaměti se oběti TČ musí potýkat s traumatizujícími následky a okolnostmi prožitého trestného činu. V podstatě až koncem 20. století došlo k vývoji moderní legislativy ukotvující práva obětí TČ v systému trestního práva. ZOTČ v sobě snoubí jednotlivá práva a principy pomoci směřující k minimalizaci vzniklých škod okolnostmi trestného činu, osobou pachatele, ale i orgánů OČTŘ, soudů a subjekty poskytujícími následnou pomoc obětem TČ. Tyto ušlechtilé myšlenky však lze mnohdy stěží reálně aplikovat v praxi, neboť k jejich uplatnění nepostačuje pouhé zakotvení v zákoně, ale také schopnost a ochota příslušných orgánů předat správné informace takovým způsobem, aby tyto v oběti TČ vzbudily zájem garantovaná práva využít, ať už z pohledu primární či sekundární viktimizace.

Hlavním cílem této práce bylo zmapovat oblast pomoci obětem trestných činů, posoudit reálný dopad ZOTČ a identifikovat problémy současné právní úpravy ve vztahu k aplikační praxi, s cílem nalézt možnosti zlepšení postavení obětí TČ, což se dle mého názoru podařilo.

Teoretická část práce posloužila k uvedení do problematiky oběti TČ a pochopení drobných odlišností od pojmů trestního práva. Dále v ní byly rozčleněny jednotlivé typy obětí TČ a podrobně popsány jednotlivé formy práv zakotvené v ZOTČ. Zároveň obsah teoretické části poukázal na několik problematických okolností spojených s doslovným výkladem zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů, ve vztahu k aplikované praxi Policie ČR, jakož to subjektu nejčastěji vcházející v prvotní kontakt s obětí TČ, v době nedaleké po spáchání trestného činu. Dle mého názoru je právě tento okamžik významný pro následné uplatňování podrobně popsaných práv obětí TČ, zejména u typů obětí TČ, jenž by jednotlivé formy této pomoci zcela zjevně potřebovali využít. Jedná se totiž o okamžik, který může rozhodování oběti o využití institutů pomoci nezvratně ovlivnit, neboť jednotlivé formy této pomoci – sociálních služeb, jsou ze strany Policie ČR pouze zprostředkovávány. Proto by měl být přístup u takových obětí TČ, v rámci zákonného poučení citlivý a věcný, mající za cíl v oběti TČ vzbudit pocit jistoty a potřeby nabízených forem pomoci, stejně tak jako lidské pochopení za účelem

snížení nebo plné eliminace všech negativních jevů spojené s tíživou životní situací vyvolanou daným trestným činem.

Empirická část práce měla, mimo výše vymezeného hlavního výzkumného cíle, stanovených dalších 5 cílů dílčích se záměrem těmito odpovědět na hlavní výzkumný cíl této bakalářské práce. Účelem dílčích cílů bylo zjistit používanou formu a rozsah poučení oběti TČ ze strany jednotlivých policistů, dále pak vyhodnotit subjektivní posouzení stavu oběti vyslychajícími policisty k okolnostem zákonného poučení a jeho významu pro oběť samotnou, zjistit četnost a druh využívaných institutů pomoci obětí TČ dle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech TČ, poskytované či zprostředkované prostřednictvím policie ČR, ověřit postoje příslušníků Policie ČR při aplikaci ZOTČ v praxi ve vztahu k charakteru trestné činnosti a četnosti následně poskytnuté pomoci v podobě zprostředkovaných návazných sociálních služeb zajišťovaných mimorezortní organizací BKB a pomocí statistických výstupů MV ČR a mimorezortní organizace BKB zjistit historický vývoj v rozsahu pomoci obětem TČ ve vztahu k ZOTČ.

Pro výzkumné šetření bylo využito kombinace kvantitativních nástrojů, jako je anonymní standardizovaný dotazník a analýza statistických výstupů zúčastněných subjektů. Cílovou skupinou respondentů pak byli všichni policisté a policistky, bez rozdílu, sloužící v rámci KŘP Pardubického a Královéhradeckého kraje. Nakonec se výzkumu zúčastnilo celkem 339 respondentů (273 mužů a 66 žen), kteří byli rozčleněni do tří skupin - podle pohlaví, délky a místa výkonu služby.

Následnou komparací teoretické a empirické části daného výzkumu bylo zjištěno, že nejen časově a svým rozsahem náročný úkon v podobě poučení oběti TČ, ale i leckdy odlišný přístup k typům obětí TČ ze strany subjektu prvotně přicházející s touto ve styk, tedy i policistů, může u obětí TČ ovlivnit zájem o následné uplatnění svých práv dle ZOTČ.

Vzhledem k zjištěným skutečnostem a zejména k tomu, že přístup jednotlivých policistů a postoj obětí TČ k formě a rozsahu poučení v době před podáním vysvětlení v dané trestní věci může přímo ovlivnit následné uplatnění práv obětí TČ, bych navrhoval změnu dosavadní praxe, v podobě méně časově náročného prvotního poučení o právech oběti TČ vztahující se výlučně k právům uplatnitelných v danou

chvíli (např. k výslechu). Zároveň by bylo oběti TČ předáno písemné vyhotovení poučení a kontakt na kompetentního příslušníka policie, který v případě potřeby či na žádost oběti TČ následně po prvotních úkonech zajistí vhodné objasnění poučení či zprostředkování návazných sociálních služeb. V případě zvláště zranitelných obětí TČ by toto dodatečné poučení a následnou práci s obětí mohli provádět specializovaní pracovníci policie, například policisté poskytující krizovou intervenci, kteří danou problematiku obětí TČ znají nejlépe. Tento nový model by dle mého názoru mohl zvýšit četnost následně využitých jednotlivých forem pomoci, tedy by vedl k efektivnějšímu snižování následků trestné činnosti u obětí TČ a k vytěsnění jejich sekundární viktimizace.

Seznam použité literatury a jiné zdroje

Knižní zdroje:

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2004. Vysokoškolské učebnice (Aleš Čeněk). ISBN 80-86473-86-4

ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Viktimologie pro forenzní praxi*. Praha: Portál, 2014. ISBN 978-80-262-0582-1.

JELÍNEK, Jiří. *Trestní právo procesní: 3. vydání*. Praha: Leges, 2013, 864 s. Student (Leges). ISBN 978-80-87576-44-1.

JELÍNEK, Jiří. *Zákon o obětech trestných činů: komentář s judikaturou*. Praha: Leges, 2013, 263 s. Komentátor. ISBN 978-80-87576-49-6.

NOVOTNÝ, Oto. *Kriminologie*. 2., přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2004. ISBN 80-7357-026-2.

REICHEL, Jiří. *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Praha: Grada, 2009. Sociologie (Grada). ISBN 978-80-247-3006-6.

ŠÁMAL, Pavel. *Trestní zákoník: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2010. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-109-3.

TOMÁŠEK, J. *Úvod do kriminologie*. Jak studovat zločin. Praha: Grada, 2010, 216 s. ISBN 978-80-247-2982-4.

Trestní předpisy: redakční uzávěrka 8.8.2016. Ostrava: Sagit, 2016, 447 s. ÚZ. ISBN 978-80-7488-174-9.

VELIKOVSKÁ, Martina. *Psychologie obětí trestných činů: proces viktimizace, status oběti a jeho význam, prevence a vyrovnávání se s viktimizací, reálné případy z policejní praxe*. Praha: Grada, 2016, 263 s. Psyché (Grada). ISBN 978-80-247-4849-8.

Velký sociologický slovník. Praha: Karolinum, 1996. ISBN 80-718-4310-5.

Internetové a intranetové zdroje:

Stanovy BKB [online]. [cit. 2017-01-30]. Dostupné z: <https://www.bkb.cz/o-nas/zakladni-udaje-o-organizaci/stanovy-bkb/>

Výroční zprávy BKB [online]. [cit. 2017-02-17]. Dostupné z: <https://www.bkb.cz/o-nas/vyrocní-zpravy/>

Epravo: zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii [online]. [cit. 2017-01-29]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/zakony/sbirka-zakonu/zakon-o-advokacii-13608.html>

Výroční zprávy Policejního prezidia ČR [online]. [cit. 2017-02-15]. Dostupné z (intranet):

<http://portal.pcr.cz/pp/op/ovp/SitePages/DomovskaStranka.aspx?RootFolder=%2fpp%2fop%2fov%2fDocuments%2fStatistiky&FolderCTID=&View=%7bC9624331%2dEA42%2d4D42%2d94B1%2dC73D369E03CD%7d>

Policie České republiky [online]. [cit. 2017-01-07]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/o-nas-policie-ceske-republiky-policie-ceske-republiky.aspx>

VOSKA, Vladimír. *Policie České republiky* [online]. [cit. 2017-01-30]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/nova-dohoda-s-bilym-kruhem-bezpeci.aspx>

Výklad pojmu trestný čin [online]. [cit. 2017-01-28]. Dostupné z: <http://www.valasskemezirci.cz/jaky-je-rozdil-mezi-trestnym-cinem-provinenim-a-cinem-jinak-trestnym/d-5069>

Zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR [vid. 2017-01-15].

Zákony pro lidi: zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách [online]. [cit. 2017-01-29]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2006-108#cast3>

ZOTČ – jeho nedostatky a možnosti řešení [online]. JELÍNEK, Jiří a Vladimír PELC. 2015 [cit. 2017-03-12]. Dostupné z: <http://www.bulletin-advokacie.cz/zakon-o-obetech-trestnych-cinu-jeho-nedostatky-a-moznosti-reseni?browser=mobi>

Seznam grafů

Graf č. 1: Složení respondentů.....	42
Graf č. 2: Způsob poučení.....	43
Graf č. 3: Rozsah poučení.....	44
Graf č. 4: Doba poučení oběti TČ.....	45
Graf č. 5: Doba poučení oběti TČ v plném rozsahu textu	46
Graf č. 6: Poučení v plném rozsahu textu poučení na žádost oběti TČ	47
Graf č. 7: Reakce oběti na poučení	48
Graf č. 8: Reakce oběti na poučení v plném rozsahu textu poučení.....	49
Graf č. 9: Schopnost oběti TČ pojmout poučení	50
Graf č. 10: Četnost všech uplatněných práv obětí TČ za rok 2016	52
Graf č. 11: Počet případů pomoci zajištěných formou KI	53
Graf č. 12: Počet zprostředkovaných pomoci (např. s BKB)	53
Graf č. 13: Postoj policistů na přínos ZOTČ v praxi	55
Graf č. 14: Postoj policistů na průběh latence TČ s ohledem na ZOTČ.....	56
Graf č. 15: Postoj policistů na důležitost návazných sociálních služeb dle ZOTČ ...	57
Graf č. 16: Postoj policistů na počty pomáhajících subjektů.....	58
Graf č. 17: Postoj policistů na přístup k oběti TČ	59
Graf č. 18: Počty a formy pomoci - BKB (absolutní četnost)	60
Graf č. 19: Počet souhlasů s předáním údajů BKB (absolutní četnost).....	61
Graf č. 20: Počet provedených krizových intervencí (absolutní četnost).....	62

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Transformační tabulka cílů	36
Tabulka č. 2: Složení respondentů dle pohlaví, délky a místa služby	41
Tabulka č. 3: Počty uplatněných práv obětmi TČ, dle policejní praxe za rok 2016..	51
Tabulka č. 4: Odhad uplatnění práv obětí TČ dle druhu TČ	54
Tabulka č. 5: Počty a formy pomoci - BKB (absolutní četnost).....	60
Tabulka č. 6: Počet předaných souhlasů na BKB a provedených KI (absolutní četnost).....	61

Seznam příloh

Příloha 1: Základní informace pro oběť trestného činu

Příloha 2: Poučení poškozeného - oběti trestného činu v trestním řízení

Příloha 3: Úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odstavce 6 trestního řádu

Příloha 4: Peněžité pomoci obětem trestných činů ze strany státu podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů

Příloha 5: Poučení o poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných

Příloha 6: Dotazník

Příloha 7: Tabulky dotazník (absolutní četnost)

Příloha č. 1 - Základní informace pro oběť trestného činu

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
Územní odbor Pardubice
Oddělení obecné kriminality SKPV
Na Spravedlnosti 2516, 530 47 Pardubice

Č. j. KRPE-XXXXXXX/TČ-2016-170671

Pardubice 19. prosince 2016
Počet listů: 3

Základní informace pro oběť trestného činu

podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a změně některých zákonů (ZOTČ)

jméno, příjmení:

datum narození:

zákonný zástupce - opatrovník *):

věc:

■ Stali jste se **obětí** trestného činu, jestliže:

- bylo Vám ublíženo na zdraví, způsobena majetková i nemajetková újma anebo se na Váš úkor pachatel obohatil,
- jste pozůstalým po oběti trestného činu, tedy příbuzným v pokolení přímém, sourozencem, osvojencem, osvojitelem, manželem, registrovaným partnerem nebo druhem.

■ Stali jste se **zvláště zranitelnou obětí** trestného činu, jestliže:

- jste osoba mladší 18 let (dítě)
- jste osoba, která je postižena fyzickým, mentálním nebo psychickým hendikepem nebo smyslovým poškozením, které brání plnému uplatnění ve společnosti,
- jste obětí trestného činu obchodování s lidmi,
- jste obětí trestného činu v sexuální oblasti, nebo trestného činu zahrnujícímu násilí nebo pohrůžku násilí, jestliže je zde riziko vzniku druhotné újmy.

■ **Informace pro oběť:**

1. U kteréhokoli policejního orgánu nebo státního zastupitelství můžete podat oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin.

2. Můžete se obrátit s **žádostí o pomoc psychologického a sociálního poradenství, právní pomoc, právní informace nebo restorativní programy** na subjekty zapsané v registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů. Kontakt na tyto subjekty je přístupný na internetu (www.justice.cz) nebo Vám bude předán.

Pokud jste **zvláště zranitelnou obětí**, můžete tyto subjekty požádat o **bezplatnou** odbornou pomoc (kromě trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 196 trestního zákoníku, nevzniklo-li tímto činem nebezpečí nouze nebo trvale nepříznivý následek).

3. Při hrozícím nebezpečí v souvislosti s pobytem pachatele na svobodě mohou být přijata opatření k **zajištění Vašeho bezpečí**, tj. utajena Vaše totožnost, poskytnuta krátkodobá ochrana, zvláštní ochrana, vykázána osoba ze společného obydlí, nebo vydáno předběžné opatření ve vztahu k pachateli.

4. Policejní orgán, u kterého byla věc oznámena, Vám podá **informace o stavu řízení** nebo Vás neprodleně informuje o postoupení věci na jinou policejní součást.

2. strana

pokračování základních informací pro oběť trestného činu -

5. Po podání trestního oznámení následují obecně tyto **etapy trestního řízení**

- přípravné řízení, jehož úkolem je připravit řízení před soudem, má neveřejný charakter; můžete **navrhnout**, aby soud uložil povinnost obžalovanému nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, nebo vydat bezdůvodné obohacení; může Vás doprovázet **důvěrník**, můžete se nechat zastupovat **zmocněncem**, můžete prostudovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování,
- hlavní líčení probíhá před soudem, je těžištěm pro rozhodování o vině a trestu; jako poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, můžete odvoláním **napadnout rozsudek** pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení,
- vykonávací řízení - vykonání pravomocného rozsudku.

6. Policejní orgán a státní zástupce Vám na Vaši žádost poskytnou:

- pravomocné rozhodnutí, kterým se řízení končí, popř. informaci, že trestní řízení nebylo zahájeno; informace o stavu trestního řízení je předána pouze tehdy, pokud tím není ohroženo dosažení účelu trestního řízení,
- informaci o stavu trestního řízení,
- informaci, na který orgán se můžete obrátit s žádostí o vyrozumění v souvislosti s pobytem obviněného (odsouzeného) na svobodě a kontakt na příslušný orgán.

7. Pokud Vám byla nesprávným **úředním postupem** nebo rozhodnutím **způsobena škoda** nebo nemajetková újma, máte možnost uplatnit vůči státu nárok na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

8. Jako **oběť** máte další práva

- na informace v jazyce, o kterém prohlásíte, že mu rozumíte, nebo v úředním jazyce státu, jehož jste občanem,
- na oddělení Vašich osobních údajů odděleně od spisu tak, aby se s nimi mohly seznamovat pouze oprávněné orgány,
- na přijetí opatření k zabránění kontaktu s pachatelem,
- na možnost podat námitku proti zaměření otázky a poznamenání této otázky do protokolu,
- na výslech v přípravném řízení osobou takového pohlaví, jaké si zvolíte,
- na doprovod důvěrníkem,
- na prohlášení o dopadu trestného činu na Váš život v kterémkoliv stadiu trestního řízení,

Jako **zvlášť zranitelné oběti** Vám náleží také právo

- na přibrání tlumočnicka stejného nebo opačného pohlaví,
- na výslech stejnou osobou v případě opakovaného výslechu
- na zamezení bezprostředního vizuálního kontaktu s osobou podezřelou ze spáchání trestného činu nebo s osobou, proti níž se trestní řízení vede.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
Územní odbor Pardubice
Oddělení obecné kriminality SKPV
Na Spravedlnosti 2516, 530 47 Pardubice

Č. j. KRPE- XXXXXXXX/TČ-2016-170671

Pardubice 19. prosince 2016
Počet listů: 1

Potvrzení o převzetí poučení oběti trestného činu – základní informace

Byla mi předána základní informace pro oběť trestného činu a ústně sděleny informace podle bodu 1) až 4).

Další informace podle bodu 5) až 8) jsem **nežádal** sdělit ústně a **nebyly** mi ústně vysvětleny.

Základní informace mi byla předána a srozumitelně vysvětlena a beru ji na vědomí

XXXXXX

.....
(jméno a příjmení oběti trestného činu)

.....
zákonný zástupce - opatrovník *)

Příloha č. 2 - Poučení poškozeného - oběti trestného činu v trestním řízení

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje

Územní odbor Pardubice
Oddělení obecné kriminality SKPV
Na Spravedlnosti 2516, 530 47 Pardubice

Č. j. KRPE-XXXXXX/TČ-2016-170671

Pardubice 19. prosince 2016

Počet stran: 4

Poučení poškozeného - oběti trestného činu v trestním řízení

V trestní věci

proti **neznámý pachatel**
pro přečin poškození cizí věci
podle **§ 228/1** trestního zákoníku

Poučení poškozeného podle zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů

Podle § 43 odst. 1 tr. řádu ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková nebo nemajetková újma, nebo na jehož úkor se pachatel trestným činem obohatil (poškozený), má právo činit návrhy na doplnění dokazování, nahlížet do spisů, činit si výpisky a poznámky a na svoje náklady pořizovat kopie spisů a jejich částí (§ 65 odst. 1 tr. řádu), zúčastnit se sjednávání dohody o vině a trestu, zúčastnit se hlavního líčení a veřejného zasedání konaného o odvolání nebo o schválení dohody o vině a trestu a před skončením řízení se k věci vyjádřit.

Podle § 43 odst. 2 tr. řádu se za poškozeného nepovažuje ten, kdo se sice cítí být trestným činem morálně nebo jinak poškozen, avšak vzniklá újma není způsobena zaviněním pachatele nebo její vznik není v přičinné souvislosti s trestným činem.

Podle § 43 odst. 3 tr. řádu jste jako poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena, nebo vydat bezdůvodné obohacení, které obžalovaný na jeho úkor trestným činem získal. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování (§ 206 odst. 2); je-li sjednána dohoda o vině a trestu, je třeba návrh učinit nejpozději při prvním jednání o takové dohodě (§ 175a odst. 2). Z návrhu musí být patmo, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy uplatňuje nebo z jakých důvodů a v jakém rozsahu se uplatňuje nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Důvod a výši škody, nemajetkové újmy nebo bezdůvodného obohacení jste povinen doložit. Podle § 44 odst. 3 tr. řádu návrh nelze podat, bylo-li o nároku již rozhodnuto v občanskoprávním nebo jiném příslušném řízení.

Podle § 43 odst. 4 tr. řádu jste-li obětí trestného činu podle zákona o obětech (§ 22 zákona o obětech trestných činů), máte právo v kterémkoliv stádiu trestního řízení učinit prohlášení o tom, jaký dopad měl spáchaný trestný čin na Vaš dosavadní život. Prohlášení lze učinit i písemně.

Podle § 43 odst. 5 tr. řádu se můžete výslovným prohlášením sděleným orgánu činnému v trestním řízení vzdát procesních práv, které Vám tento zákon jako poškozenému přiznává.

Podle § 44 odst. 1 tr. řádu oprávnění poškozeného nemůže vykonávat ten, kdo je v trestním řízení stíhán jako spoluobviněný.

Podle § 44 odst. 2 tr. řádu je-li počet poškozených mimořádně vysoký a jednotlivým výkonem jejich práv by mohl být ohrožen rychlý průběh trestního stíhání, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce, že poškození mohou svá práva v trestním řízení uplatňovat pouze prostřednictvím společného zmocněnce, kterého si zvolí. Jestliže by celkový počet zvolených zmocněnců vzrostl na více než šest a poškození se mezi sebou o výběru nedohodnou, provede výběr s přihlédnutím k zájmům poškozených soud. Společný zmocněnec vykonává práva poškozených, které zastupuje, včetně uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení.

Podle § 45 odst. 1 tr. řádu je-li poškozená osoba zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo je-li její způsobilost k právním úkonům omezena, vykonává práva poškozeného její zákonný zástupce. Jde-li o uplatnění nároku na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 43 odst. 3 tr. řádu), přecházejí práva, která tento zákon přiznává poškozenému, i na jeho právního nástupce.

2. strana Poučení poškozeného - oběti

Podle § 45 odst. 2 tr. řádu v případech, kdy nemůže zákonný zástupce poškozeného vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 a je nebezpečí z prodlení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ustanoví k výkonu práv opatrovníka.

Podle § 45a tr. řádu se poškozenému veškeré písemnosti doručují na adresu, kterou uvede. Má-li zmocněnce, doručuje se pouze jemu, to neplatí, pokud se poškozenému zasílá výzva, aby osobně něco vykonal.

Podle § 46 trestního řádu, je-li vedeno řízení pro trestný čin, u něhož lze sjednat dohodu o vině a trestu, může dojít k sjednání dohody o vině a trestu a v takovémto případě může poškozený uplatnit nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení nejpozději při prvním jednání o takové dohodě.

Podle § 47 odst. 1 tr. řádu, byla-li poškozenému způsobena trestným činem škoda nebo nemajetková újma, nebo získal-li obviněný takovým trestným činem na jeho úkor bezdůvodné obohacení, lze nárok až do pravděpodobné výše škody nebo nemajetkové újmy nebo až do pravděpodobného rozsahu bezdůvodného obohacení zajistit na majetku obviněného. Zajišťovat nelze nárok, který nelze v trestním řízení uplatnit. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

Podle § 47 odst. 2 tr. řádu, o zajištění podle odst. 1 rozhoduje soud na návrh státního zástupce nebo poškozeného, v přípravném řízení státní zástupce na návrh poškozeného. V přípravném řízení může státní zástupce nárok zajistit i bez návrhu poškozeného, vyžaduje-li to ochrana jeho zájmů, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení. Podle § 47 odst. 3 tr. řádu, pokud je poškozenému známo, že obviněný je vlastníkem nemovitosti nebo má některou movitou věc umístěnou mimo jeho trvalého nebo jiného pobytu, uvede podle možnosti již v návrhu na zajištění svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, kde taková věc je.

Podle § 50 odstavek 1 tr. řádu se může poškozený dát zastupovat zmocněncem, kterým může být i právnická osoba. Zmocněnec poškozeného může být současně důvěrníkem podle zákona o obětech trestných činů.

Podle § 50 odst. 2 tr. řádu je-li zmocněnec poškozeného fyzická osoba, nesmí jím být osoba, která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena; při hlavním líčení a veřejném zasedání nemůže být zmocněncem ten, kdo je k němu předvolán jako svědek, znalec nebo tlumočnick.

Podle § 51 odst. 1 tr. řádu je zmocněnec poškozeného oprávněn činit za poškozeného návrhy a podávat za něj žádosti a opravné prostředky; je též oprávněn zúčastnit se všech úkonů, kterých se může zúčastnit poškozený.

Podle § 51 odst. 2 tr. řádu je zmocněnec poškozeného oprávněn být již od zahájení trestního stíhání při vyšetřovacích úkonech, jimiž se mají objasnit skutečnosti důležité pro uplatnění práv osob, které zastupuje, a jejichž výsledek může být použit jako důkaz v řízení před soudem, ledaže by přítomností zmocněnce mohli být zmařen účel trestního řízení nebo nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění o něm zajistit. Může obviněnému i jiným vyslychaným osobám klást otázky, avšak teprve tehdy, až policejní orgán výslech skončí a udělí mu k tomu slovo. Námitky proti způsobu provádění úkonu může vznášet kdykoliv v jeho průběhu.

Podle § 51a odst. 1 tr. řádu osvědčí-li poškozený, který je

- a) zvláště zranitelnou obětí podle zákona o obětech,
 - b) kterému byla způsobena úmyslným trestným činem těžká újma na zdraví,
 - c) který je pozůstalým po oběti, které byla trestným činem způsobena smrt,
- že nemá dostatek prostředků na uhrazení nákladů vzniklých přibráním zmocněnce, rozhodne na jeho návrh předseda senátu soudem, který koná řízení v prvním stupni, a v přípravném řízení soudce, že má nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně nebo za sníženou odměnu.

Podle § 51a odst. 2 tr. řádu má poškozený mladší 18 let vždy nárok na bezplatné zastupování zmocněncem, nejde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§196 tr. zákoníku).

Podle § 51a odst. 3 tr. řádu návrh na rozhodnutí podle odst. 1 podává poškozený v přípravném řízení prostřednictvím státního zástupce a v řízení před soudem příslušnému soudem, který věc projednává.

Podle § 51a odst. 4 tr. řádu pokud si poškozený sám zmocněnce nezvolí, za podmínek uvedených v odst. 1a 2, je mu předsedou senátu nebo soudcem ustanoven advokát.

Poškozený, který má nárok na ustanovení zmocněnce, může podle § 151a odst. 1 tr. řádu žádat, aby předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce rozhodl o tom, že stát ponese náklady na znalecký posudek, který poškozený vyžádá. Žádosti nelze vyhovět, jestliže takový důkaz není pro objasnění věci zřejmě potřebný nebo stejný úkon k prokázání téže skutečnosti již vyžádal orgán činný v trestním řízení.

Podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. řádu jsou na žádost poškozeného, oběti (§ 16 zákona o obětech trestných činů) a dalších osob vyjmenovaných zákonem vedeny údaje o bydlišti a doručovací adrese, o místě výkonu zaměstnání či povolání nebo podnikání a o osobních, rodinných a majetkových poměrech tak, aby se s nimi mohli

seznamovat pouze orgány činné v trestním řízení, policisté a Probační a mediační služba, není-li to nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení nebo pro řádné uplatnění práva na obhajobu osoby, proti níž se trestní řízení vede.

Podle § 65 tr. řádu má poškozený právo nahlížet do spisů, s výjimkou protokolu o hlasování, údajů osob podle § 55 odst. 1 písmene c) a osobních údajů svědka podle § 55 odst. 2 tr. řádu, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie spisů a jejich částí. V přípravném řízení může státní zástupce nebo policejní orgán právo nahlédnout do spisů a spolu s tím ostatní práva uvedená v § 65 odstavci 1 tr. řádu ze závažných důvodů odepřít. Závažnost důvodů, ze kterých tato práva odepřel policejní orgán, je na žádost osoby, již se odepření týká, státní zástupce povinen urychleně přezkoumat.

Podle § 154 odst. 1tr. řádu byl-li poškozenému alespoň částečně přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, je odsouzený, jemuž byla povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení uložena, povinen nahradit poškozenému též náklady potřebné k účelnému uplatnění tohoto nároku v trestním řízení, včetně nákladů vzniklých přibráním zmocněnce.

Podle § 154 odst. 2 tr. řádu v případě, že poškozenému nebyl přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení ani zčásti, uloží soud na návrh poškozeného odsouzenému uhradit náklady související s účastí poškozeného v trestním řízení.

Podle § 157a odst. 1 tr. řádu má poškozený právo kdykoliv v průběhu přípravného řízení žádat státního zástupce, aby byly odstraněny průtahy v řízení nebo závady v postupu policejního orgánu. Tato žádost není vázána lhůtou. O výsledku přezkoumání musí být žadatel vyzooměn.

Podle § 160 odst. 2 tr. řádu může poškozený, jehož pobyt nebo sídlo jsou známé, požádat o opis usnesení o zahájení trestního stíhání.

Podle § 166 odst. 1 tr. řádu podá-li poškozený návrh podle § 43 odst. 3 tr. řádu, je mu umožněno po skončení vyšetřování prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování.

Poučení oběti trestného činu podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (ZOTČ)

Podle § 3 odst. 1 ZOTČ každou osobu, která se cítí být obětí spáchaného trestného činu, je třeba považovat za oběť, nevyjde-li najevo opak.

Podle § 3 odst. 4 ZOTČ jsou Policie ČR, orgány činné v trestním řízení a subjekty zapsané v registru poskytovatelů povinny srozumitelným způsobem informovat oběť o jejích právech a umožnit jí jejich plné uplatnění. Na žádost oběti jsou tak povinny učinit i opakovaně.

Podle § 7 ZOTČ má oběť právo na přístup k informacím v zákonem stanoveném rozsahu ve věci, v níž se stala obětí trestného činu.

Podle § 11 odst. 1 ZOTČ na žádost oběti jí poskytne příslušný orgán činný v trestním řízení pravomocné rozhodnutí, kterým se řízení končí, nebo informace o stavu trestního řízení, pokud tato informace nemůže ohrozit účel trestního stíhání.

Podle § 11 odst. 3 ZOTČ může oběť podat žádost o poskytnutí informací souvisejících s pobytem obviněného nebo odsouzeného na svobodě. Tato žádost se podává v přípravném řízení policejnímu orgánu nebo státnímu zástupci a v řízení před soudem soudu.

Podle § 17 odst. 1 ZOTČ má oběť právo požádat v kterémkoliv stadiu trestního řízení, popřípadě i před jeho zahájením, aby byla při úkonech, kterých se účastní, učiněna potřebná opatření k zabránění kontaktu oběti s osobou, kterou označila za pachatele, která je podezřelá ze spáchání trestného činu, nebo proti níž se vede trestní řízení.

Podle § 17 odst. 2 ZOTČ žádosti podle odst. 1 jsou příslušné orgány povinny vyhovět, pokud se jedná o zvlášť zranitelnou oběť a nevylučuje to povaha prováděného úkonu.

Podle § 18 odst. 1 ZOTČ musí být otázky směřující do intimní oblasti kladeny pouze tehdy, je-li to nezbytné pro objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení.

4. strana

Poučení poškozeného - oběti

Podle § 18 odst. 2 ZOTČ má oběť právo kdykoliv podat námitku proti zaměření otázky. O důvodnosti námítky, která se poznamená do protokolu, rozhoduje vyslychající orgán.

Podle § 19 ZOTČ může oběť žádat, aby byla v přípravném řízení vyloučena osobou stejného nebo opačného pohlaví. Žádosti zvlášť zranitelné oběti je nutné vyhovět, nebrání-li tomu důležité důvody. Důvody k zamítnutí žádosti se poznamenají do protokolu.

Podle § 19 odst. 2 ZOTČ může zvlášť zranitelná oběť žádat o tlumočení osobou stejného nebo opačného pohlaví. Tomuto je nutno vyhovět, ledaže nelze provedení úkonu odložit nebo tlumočnicka požadovaného pohlaví zajistit.

Podle § 20 ZOTČ je podání vysvětlení a výslech zvlášť zranitelných obětí prováděn citlivě, vyškolenou osobou, tak, aby nemusel být později opakován; je-li to technicky možné, za využití audiovizuální techniky nebo speciálních výslechových místností.

Podle § 21 odst. 1 ZOTČ má oběť právo na doprovod důvěrníkem.

Podle § 21 odst. 2 ZOTČ důvěrníkem může být fyzická osoba způsobilá k právním úkonům, kterou si oběť zvolí. Důvěrník poskytuje oběti potřebnou, zejména psychickou pomoc. Důvěrník může být zároveň zmocněncem oběti. Důvěrníkem nemůže být osoba, která má v trestním řízení postavení obviněného, obhájce, svědka, znalce nebo tlumočnicka.

Podle § 21 odst. 3 ZOTČ důvěrník nemůže zasahovat do průběhu úkonu.

Podle § 21 odst. 4 ZOTČ lze důvěrníka vyloučit z účasti na úkonu, pokud jeho účast narušuje průběh úkonu nebo ohrožuje dosažení účelu úkonu. Je nutné umožnit oběti zvolení jiného důvěrníka, ledaže uvedený úkon nelze odložit nebo by jeho odložení bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady.

Po poučení dle § 43 odst. 3 tr. řádu jako poškozený navrhuji, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež mi byla trestným činem způsobena, nebo vydat bezdůvodné obohacení, které obžalovaný na můj úkor trestným činem získal a to ve výši Kč.

Vyjádření poškozeného k poučení:

.....

Dle § 160/2 tr. řádu žádám - nežádám o opis usnesení o zahájení trestního stíhání.

Prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život:

.....

**Poučení mi bylo řádně
vysvětleno a beru je na vědomí
XXXXXXXXXX**

(jméno a příjmení oběti trestného činu)

Příloha č. 3 - Úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odstavce 6 trestního řádu

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje

Územní odbor Pardubice
Oddělení obecné kriminality SKPV
Na Spravedlnosti 2516, 530 47 Pardubice

Č. j. KRPE-XXXXXX/TČ-2017-170619

Pardubice 9. února 2017
Počet stran: 3

Úřední záznam

o podaném vysvětlení podle § 158 odstavce 6 trestního řádu

Dne **09.03.2017** v **13:07** hodin byl vyslechnut

jméno, příjmení:
jméno, příjmení(dřívější):
datum narození:
místo narození:
státní příslušnost:

Trvalé bydliště:
tel.:

Současné bydliště:

Adresa pro účely doručování:

Poměr k věci:
ostatní

Průkaz totožnosti:

Věc, již se vysvětlení týká:

Poučení:

Podle § 158 odst. 3 tr. řádu k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, opatřuje policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení.

Podle § 158 odst. 6 tr. řádu o obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Úřední záznam slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede (§ 211 odst. 6 trestního řádu).

Podle § 158 odst. 8 tr. řádu nesmí být vysvětlení požadováno od toho, kdo by jím porušil zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

Podle § 124 trestního zákoníku se za státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti považuje mlčenlivost, která je uložena nebo uznána jiným právním předpisem. Za státem uznanou povinnost mlčenlivosti se podle trestního zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen jiným právním předpisem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě jiného právního předpisu.

Podle § 158 odst. 8 tr. řádu osoba podávající vysvětlení, s výjimkou podezřelého, je povinna vypovídat pravdu a nic nezamíčet,

2. strana úředního záznamu o podaném vysvětlení

a současně se upozorňuje na trestní odpovědnost za uvedení vědomě nepravdivých údajů (křivé obvinění dle § 345 trestního zákoníku, pomluvy dle § 184 trestního zákoníku, poškození cizích práv dle § 181 trestního zákoníku a nadřizování dle § 366 trestního zákoníku);

osobě podávající vysvětlení o trestném činu spáchaném jiným, která před orgánem činným v trestním řízení úmyslně uvede nepravdu o okolnostech, která má podstatný význam pro rozhodnutí, nebo takovou okolnost zamlčí, lze podle ustanovení § 47a odst. 1, odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb. uložit pokutu do výše 50 000,- Kč.

Podle § 100 odst. 2 tr. řádu je osoba podávající vysvětlení oprávněna odepřít výpověď, pokud by její výpověď způsobila nebezpečí trestního stíhání sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojení, manželu, partneru nebo druhu, anebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pocítovala jako újmu vlastní.

Podle § 100 odst. 3 tr. řádu odepřít výpověď osoba podávající vysvětlení nemůže, má-li stran trestného činu, jehož se svědecká výpověď týká, oznamovací povinnost podle § 368 tr. zákoníku. Neoprávněné odepření výpovědi je podle § 66 tr. řádu možné postihnout pořádkovou pokutou až do výše 50 000,-Kč.

Podle § 99 odst. 1 tr. řádu nesmí být požadováno vysvětlení o okolnostech týkajících se utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem, jež je osoba podávající vysvětlení povinna zachovat v tajnosti, ledaže byla této povinnosti příslušným orgánem zproštěna; zproštění lze odepřít jen tehdy, jestliže by výpověď způsobila státu vážnou škodu.

Podle § 103 tr. řádu ve spojení s ustanovením § 93 odst. 1 tr. řádu a § 95 odst. 2 tr. řádu může být dovoleno, aby osoba podávající vysvětlení, dříve než dá odpověď, nahlédla do písemných poznámek, které musí vyslyšajícím, požádá-li o to, předložit k nahlédnutí. Při předložení záznamu k přečtení má právo žádat jeho doplnění či opravy, aby byl v souladu s podaným vysvětlením.

Podle § 158 odst. 5 tr. řádu při podání vysvětlení má každý právo na právní pomoc advokáta. Je-li vysvětlení požadováno od nezletilého, je třeba předem vyzoomět jeho zákonného zástupce; to neplatí, jestliže provedení úkonu nelze odložit a vyzoomění o něm zajistit.

Podle § 55 odst. 1 písm. c) tr. řádu jsou na žádost svědka a dalších osob vyjmenovaných zákonem vedeny údaje o bydlišti a doručovací adrese, o místě výkonu zaměstnání či povolání nebo podnikání a o osobních, rodinných a majetkových poměrech tak, aby se s nimi mohly seznamovat pouze orgány činné v trestním řízení a Probační a mediační služba, není-li to nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení nebo pro řádné uplatnění práva na obhajobu osoby, proti níž se trestní řízení vede.

Podle § 55 odst. 2 tr. řádu má osoba podávající vysvětlení právo požádat o utajení své podoby a podepsat protokol smyšleným jménem a příjmením, pod kterým bude v trestním spisu vedena, jestliže zjištěné okolnosti nasvědčují tomu, že jí nebo osobě blízké v souvislosti s podáním svědectví hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí porušení základních práv.

Podle § 2 odst. 14 tr. řádu má osoba podávající vysvětlení právo používat svůj mateřský jazyk nebo jazyk, o němž prohlásí, že jej ovládá.

V případě seznámení se s utajovanými informacemi chráněnými zvláštním zákonem má povinnost zachovávat o nich mlčenlivost a neumožnit k nim přístup neoprávněné osobě, dodržovat ostatní povinnosti stanovené zvláštním zákonem (zák. č. 412/2005 Sb. a související předpisy). Nesplnění této povinnosti může zakládat trestní odpovědnost podle § 317 a § 318 tr. zákoníku.

Podle § 66 odst. 1 tr. řádu, kdo přes předchozí napomenutí ruší řízení nebo kdo se k soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu chová urážlivě nebo kdo bez dostatečné omluvy neuposlechne příkazu nebo nevyhoví výzvě, které mu byly dány podle tohoto zákona, může být předsedou senátu a v přípravném řízení státním zástupcem nebo policejním orgánem potrestán pořádkovou pokutou do 50 000,- Kč.

Podle § 158 odst. 10 tr. řádu má osoba, která se dostavila k podání vysvětlení, právo na náhradu nutných výdajů podle zvláštního právního předpisu upravujícího cestovní náhrady a prokázaný ušlý výdělek. Nárok se nevztahuje na toho, kdo byl vyzván k vysvětlení pro své protiprávní jednání. Podle § 104 tr. řádu nárok zaniká, neuplatní-li jej do tří dnů po svém výslechu nebo poté, co bylo sděleno, že k výslechu nedojde.

Osoba podávající vysvětlení byla poučena ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení a současně jí byla objasněna podstata věci, ke které má podat vysvětlení, k tomu uvedla:

Před započítím podání vysvětlení jsem byl(a) policistou (policistkou), které(mu) podávám vysvětlení řádně poučen(a) dle ustanovení uvedených v tomto úředním záznamu, poučení jsem plně porozuměl(a) a dalšího vysvětlení si nežádám.

Zvláště jsem byl(a) vyslychajícím poučen(a) o svém právu k předmětné věci nevypovídat, k tomuto poučení uvádím, že svého práva podle § 158 odst. 8 trestního řádu ve spojení s ustanovením § 100 odst. 2 trestního řádu **nevyužívám** a vypovídat **chci a budu**.

Byl(a) jsem dále poučen(a) i tom, že podle § 158 odst. 8 trestního řádu nesmí být vysvětlení požadováno od toho, kdo by jím porušil státem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, svou povinnost znám, v případě, že se objeví skutečnosti, kde jsem touto povinností vázán(a), vyslychajícího na to upozorním.

Současně jsem byl(a) zejména poučen(a) o tom, že jsem povinen(povinna) vypovídat pravdu a nic nezamlčet, k tomuto poučení uvádím, že jsem mu velmi dobře rozuměl(a), jsem si plně vědom(a) váhy své výpovědi a možných důsledků, které z toho plynou.

Dále jsem byl(a) policistou (policistkou), které(mu) podávám vysvětlení zejména poučen(a) podle § 345 tr. zákoníku o následcích křivého obvinění, rovněž mi byly objasněny skutkové podstaty trestných činů pomluva, poškození cizích práv a nadřívání podle § 184, § 181 a § 366 tr. zákoníku.

Po poučení podle § 158 odst. 10 trestního řádu uvádím, že svědečně si **nežádám**.

To je vše co jsem chtěl(a) k věci uvést, text úředního záznamu mi byl hlasitě diktován a souhlasí s mou výpovědí, po skončení zápisu jsem měl(a) možnost si jej znovu pozorně pročíst, s jeho obsahem souhlasím, nežádám v něm žádných změn ani doplnění a jako správný jej podepisuji dne v hodin.

	Přítomen:	Osoba podávající vysvětlení:
XXXXXXXXXXXX vrchní inspektor	vrchní inspektor XXXXXXXXXXXX

Příloha č. 4 - Peněžítá pomoc obětem trestných činů ze strany státu podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
Územní odbor Pardubice
Oddělení obecné kriminality SKPV
Na Spravedlnosti 2516, 530 47 Pardubice

Č. j. KRPE-XXXXXX/TČ-2016-170671

Pardubice 31. října 2016
Počet listů: 1

Peněžítá pomoc obětem trestných činů ze strany státu podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů

jméno, příjmení:

datum narození:

opatrovník:

věc:

Žádost o poskytnutí peněžité pomoci lze podat u Ministerstva spravedlnosti nejpozději do 2 let ode dne, kdy se oběť dozvěděla o újmě způsobené trestným činem, nejpozději však do 5 let od spáchání trestného činu, jinak právo zaniká.

Žádost o peněžitou pomoc lze podat také ve slovenském a v anglickém jazyce (vyhláška 225/2013 Sb.)

■ Oprávněným žadatelem o peněžitou pomoc je podle § 24 zákona č. 45/2013 Sb.:

- oběť, které bylo v důsledku trestného činu ublíženo na zdraví,
- oběť, které byla v důsledku trestného činu způsobena těžká újma na zdraví,
- osoba pozůstalá po oběti, která v důsledku trestného činu zemřela, byla-li rodičem, manželem, registrovaným partnerem, dítětem nebo sourozencem zemřelého a současně v době jeho smrti s ním žila v domácnosti, nebo osoba, které zemřelý poskytoval nebo byl povinen poskytovat výživu,
- oběť trestného činu v sexuální oblasti a dítě, které je obětí trestného činu týrání svěřené osoby, kterým vznikla nemajetková újma.

Ublížením na zdraví je stav znemožňující nejméně po dobu tří týdnů obvyklý způsob života a který vyžaduje lékařské ošetření.

Těžkou újmu na zdraví je zmrzačení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údu, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohydění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy nebo porucha zdraví trávající **nejméně po dobu 6 týdnů**.

■ Oběť trestného činu má právo na peněžitou pomoc

- je-li státním občanem ČR a má na území ČR místo trvalého pobytu, pokud se na území ČR obvykle zdržuje nebo se na území ČR stala obětí trestného činu,
- je-li cizincem a má trvalý pobyt nebo oprávněně pobývá na území jiného členského státu EU, pokud se na území ČR stala obětí trestného činu,
- je-li cizincem a pobývá na území ČR v souladu s jinými právními předpisy nepřetržitě po dobu delší než 90 dnů a stala se na území ČR obětí trestného činu,

- je-li cizincem a stala se obětí trestného činu na území ČR a požádala o mezinárodní ochranu, byl jí udělen azyl nebo doplňková ochrana na území ČR.

■ Peněžítá pomoc je poskytnuta v **souvislosti**:

- s ušlým výdělkem
- s náklady, které vznikly v souvislosti s léčením
- s překlenutím zhoršené sociální situace způsobené obětí nebo pozůstalým trestným činem

Peněžítá pomoc **je poskytnuta**, jestliže:

- pachatel trestného činu byl uznán vinným nebo zproštěn obžaloby pro nepřičetnost, nebo takové rozhodnutí dosud nebylo vyhlášeno nebo nenabylo právní moci,
- nejsou-li důvodné pochybnosti o tom, že se stal trestný čin, ale věc byla policejním orgánem nebo státním zástupcem odložena z důvodu podle § 159a odst. 2 až 4 trestního řádu,
- oběť není stíhána jako spoluobviněná v trestním řízení vedeném pro daný trestný čin, nebo nebyla účastníkem takového trestného činu,
- oběť dala souhlas k trestnímu stíhání pachatele v případě, kdy tento souhlas je podmínkou zahájení trestního stíhání nebo pokračování v něm,
- oběť poskytla orgánům činným v trestním řízení potřebnou součinnost zejména tím, že bez zbytečného odkladu bez vážného důvodu podala oznámení o trestném činu, nebo jako svědek v trestním řízení nevyužila s odvoláním na svůj poměr k pachateli práva odepřít výpověď.

■ **Žádost o peněžitou pomoc:**

Žádost o peněžitou pomoc obsahuje:

- jméno a příjmení, datum narození, bydliště, rodné číslo, kontaktní adresu
- název útvaru, který vede řízení o trestném činu + poslední rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení
- údaje o výši škody
- údaje o majetkových poměrech oběti včetně výdělku
- kolik osob splňuje podmínky pro peněžitou pomoc (u pozůstalých)

✉ Ministerstvo spravedlnosti ČR, odbor odškodňování, Vyšehradská 16, 128 10, Praha 2.

☎ odbor odškodňování MS ČR: 221 997 941

www.justice.cz

Byla mi předána informace o peněžité pomoci obětí trestného činu

.....
(jméno a příjmení)

.....
opatrovník

Zdroj: systém ETR

Příloha č. 5 - Poučení o poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje

Územní odbor Pardubice
Oddělení obecné kriminality SKPV
Na Spravedlnosti 2516, 530 47 Pardubice

Č. j. KRPE-XXXXXXX/TČ-2016-170671

Pardubice 1. září 2016
Počet stran: 1

Poučení o poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných

Podle § 8b odst. 1 trestního řádu osobám, kterým byly orgánem činným v trestním řízení poskytnuty informace umožňující zjištění totožnosti osoby, proti které se vede trestní řízení, poškozeného, zúčastněné osoby a svědka, pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům.

Podle § 8b odst. 2 trestního řádu nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku).

Podle § 8c trestního řádu nikdo nesmí bez souhlasu osoby, které se takové informace týkají, zveřejnit informace o nařízení či provedení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 trestního řádu nebo informace z něj získané, údaje o telekomunikačním provozu zjištěné na základě příkazu podle § 88a trestního řádu, nebo informace získané sledováním osob a věcí podle § 158d odst. 2 a 3 trestního řádu, umožňují-li zjištění totožnosti této osoby a nebyly-li použity jako důkaz v řízení před soudem.

Podle § 8d odst. 1 trestního řádu informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a až 8c trestního řádu, lze v nezbytném rozsahu zveřejnit pro účely pátrání po osobách, pro dosažení účelu trestního řízení, nebo umožňuje-li to tento zákon. Uvedené informace lze také zveřejnit, odůvodňuje-li to veřejný zájem, pokud převažuje nad právem na ochranu soukromí dotčené osoby; přitom je třeba zvlášť dbát na ochranu zájmů osoby mladší 18 let.

Podle § 8d odst. 2 trestního řádu informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a až 8c, lze zveřejnit, pokud osoba, již se zákaz zveřejnění týká, udělila ke zveřejnění informace výslovný souhlas. Zemřela-li nebo byla-li tato osoba prohlášena za mrtvou, souhlas se zveřejněním informací je oprávněn udělit její manžel, partner nebo její děti, a není-li jich, její rodiče; v případě osoby mladší 18 let nebo osoby zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo s omezenou způsobilostí k právním úkonům její zákonný zástupce. Souhlas se zveřejněním informací nemůže udělit osoba, která je pachatelem trestného činu spáchaného vůči osobě, jež zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou.

Podle § 8d odst. 3 trestního řádu informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a až 8c trestního řádu lze také zveřejnit, pokud osoba, již se zákaz zveřejnění týká, zemřela, nebo byla prohlášena za mrtvou a není-li žádná osoba oprávněně udělit souhlas se zveřejněním podle odst. 2.

Porušení této povinnosti může být postíženo v případě fyzické osoby podle § 44a zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, pokutou až do výše 1 000 000,-Kč, v případě spáchání tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem lze uložit pokutu do 5 000 000,-Kč, právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě může být za tento správní delikt, podle § 45a zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, uložena pokuta až do výše 1 000 000,-Kč, v případě spáchání tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem lze uložit pokutu do 5 000 000,-Kč, případně posouzeno i jako trestný čin Neoprávněné nakládání s osobními údaji podle § 180 trestního zákoníku.

Poučovaná osoba
XXXXXXX

Zdroj: systém ETR

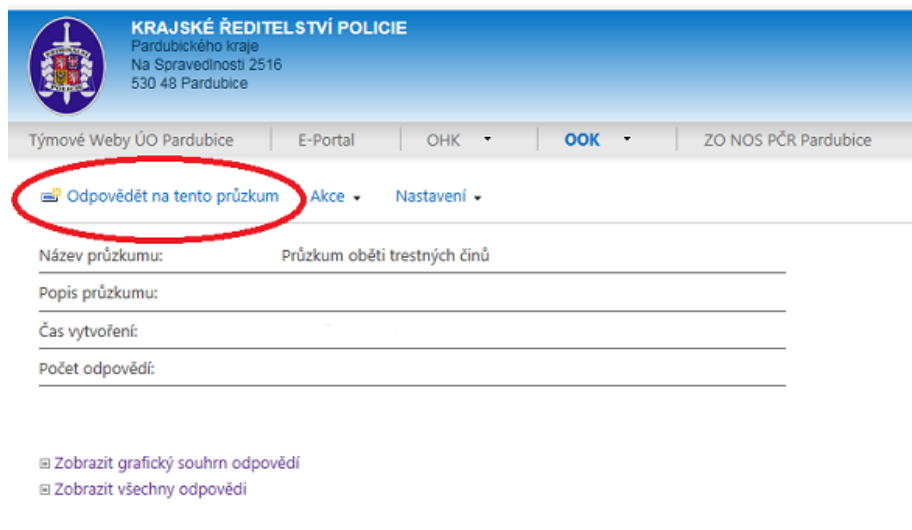
Příloha č. 6 - Dotazník

S přáním hezkého dne se na Vás, jako na své kolegy, obracím s žádostí o vyplnění zcela anonymního dotazníku, týkajícího se obětí trestných činů v policejní praxi. Jedná se o sběr dat pro mou bakalářskou práci. Samotné vyplnění dotazníku Vám zajisté nezabere více jak 10 minut. Pro jeho vyplnění stačí kliknout na níže uvedený link. V případě, kdy by nebyl aktivní, stačí danou adresu zkopírovat a vložit do adresního řádku v síti intranet. Dotazník spustíte kliknutím na odkaz „Odpovědět na tento průzkum“ (viz obrázek).

Předem tedy děkuji za včasné vyplnění dotazníku, Váš kolega nrap. Petr Eisenhammer, SKPV OOK ÚO Pardubice.

Dotazník dostupný na:

https://e-tw.pcr.cz/uo/PARDUBICE/ook/Lists/pruzkum_obeti_trestnych_cinu/overview.aspx

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
Pardubického kraje
Na Spravedlnosti 2516
530 48 Pardubice

Týmové Weby ÚO Pardubice | E-Portal | OHK ▾ | **OOK** ▾ | ZO NOS PČR Pardubice

Odpovědět na tento průzkum Akce ▾ Nastavení ▾

Název průzkumu: Průzkum obětí trestných činů

Popis průzkumu:

Čas vytvoření:

Počet odpovědí:

Zobrazit grafický souhrn odpovědí
 Zobrazit všechny odpovědi

Otázka č. 1: Pohlaví policisty

- a) muž
- b) žena

Otázka č. 2: Délka služebního poměru

- a) do 3 let
- b) 4 až 10 let
- c) 11 až 20
- d) 21 a více let

Otázka č. 3: Služební zařazení

- a) Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje
- b) Krajské ředitelství policie Pardubického kraje

Otázka č. 4: Jakým způsobem poučujete oběti trestných činů?

- a) Většinou ústně s následným podpisem tiskopisu poučení.
- b) Většinou písemně s následným podpisem tiskopisu poučení.
- c) Většinou ústně i písemně s následným podpisem tiskopisu poučení.

Otázka č. 5: V jakém rozsahu poučujete oběť trestného činu?

- a) Většinou v celém rozsahu textu tiskopisu poučení.
- b) Většinou zjednodušeně vlastními slovy.

Otázka č. 6: Jak dlouho Vám běžně trvá poučení oběti trestného činu?

- a) do 5 minut
- b) 6 až 10 minut
- c) 11 až 30 minut
- d) 31 až 45 minut

Otázka č. 7: Pokuste se kvalifikovaně odhadnout časovou náročnost poučení oběti TČ v plném rozsahu textu tiskopisu poučení, včetně osvětlení jeho obsahu.

- a) do 20 minut
- b) 25 až 35 minut
- c) 40 až 60 minut
- d) 80 až 120 minut

Otázka č. 8: Chce být oběť TČ poučena v plném rozsahu textu poučení?

- a) Většinou ano.
- b) Většinou ne.
- c) Většinou nechce být poučována vůbec.

Otázka č. 9: Jak většinou reaguje oběť TČ po Vašem poučení?

- a) Zcela zjevně přikládá poučení důležitost – žádá o různé instituty pomoci.
- b) Zcela zjevně přikládá poučení důležitost – nevyužívá žádné instituty pomoci.
- c) Zcela zjevně nepřikládá poučení důležitost – neklade dotazy a nevyužívá žádné instituty pomoci.
- d) Zcela zjevně nepřikládá poučení důležitost – poučení bere jako nutnou součást procesního úkonu, kterou je potřeba z její strany strpět.

Otázka č. 10: Jak většinou reaguje oběť TČ po poučení v plném rozsahu textu poučení?

- a) Oběť plně chápe poučení.
- b) Oběť chápe poučení částečně - klade dotazy.
- c) Oběť poučení neporozuměla – je zahlcena informacemi.
- d) Nevím, nikdy v plném rozsahu textu nepoučuji.

Otázka č. 11: Domníváte se, že je oběť TČ krátce po incidentu schopna pojmout poučení v plném rozsahu textu?

- a) ano
- b) spíše ano
- c) spíše ne
- d) ne

Otázka č. 12: Číselně vyjádřete počet případů, ve kterých oběť TČ, se kterou jste v roce 2016 pracoval(a), využila(*) práva na poskytnutí odborné pomoci - např. psychologické a sociální poradenství, právní pomoc, atd.. (§ 4 - § 6 ZOTČ)

Otázka č. 13: (*) práva na informace (mimo zákonného poučení) - např. informace o stavu tr. řízení, o propuštění nebo uprchnutí pachatele, atd.. (§ 7- § 13 ZOTČ)

Otázka č. 14: (*) práva na ochranu před hrozícím nebezpečím - např. krátkodobá ochrana, vykázaní, předběžné opatření soudu, utajení totožnosti oběti v postavení svědka, atd.. (§ 14 ZOTČ)

Otázka č. 15: (*) práva na ochranu soukromí - např. odděleně vedené údaje o bydlišti a místě zaměstnání oběti ve spisovém materiálu (§ 15 - § 16 ZOTČ)

Otázka č. 16: (*) práva na a ochranu před druhotnou újmou - např. zabránění kontaktu oběti s podezřelým při procesních úkonech, výslech osobou stejného pohlaví, právo na doprovod důvěrníkem, atd.. (§ 17 - § 22 ZOTČ)

Otázka č. 17: (*) práva na peněžitou pomoc - jednorázové poskytnutí peněžité částky k překonání zhoršené sociální situace (§ 23 - § 36 ZOTČ)

Otázka č. 18: V kolika případech jste oběti TČ v roce 2016 zajistil pomoc formou pracovníků (psychologů) krizové intervence Policie ČR?

- a) 0x
- b) 1 – 2x
- c) 3 – 10x
- d) 11 – 20x

Otázka č. 19: V kolika případech jste oběti TČ v roce 2016 zprostředkoval(a) kontakt se subjekty poskytujícími pomoc obětem trestných činů? (např. organizace Bílý kruh bezpečí)

- a) 0x
- b) 1 – 2x
- c) 3 – 5x
- d) 15 – 30x

Otázka č. 20: Zákon o obětech trestných činů ... (dokončete větu)

- a) svým použitím v praxi výrazně posílil postavení oběti v trestním řízení.
- b) nepřinesl v podstatě nic nového, v praxi se to většinou řešilo a řeší formálně.
- c) přinesl administrativní zatížení policie a zahlcení obětí TČ informacemi bez skutečného pozitivního dopadu na oběť.

Otázka č. 21: Uplatnění zákona o obětech TČ v praxi ... (dokončete větu)

- a) se podle mne projevilo snížením latence trestné činnosti.
- b) nemělo dle mého názoru na latenci trestné činnosti žádný vliv.
- c) se podle mého mínění projevilo růstem latence trestné činnosti.

Otázka č. 22: Odborná pomoc poskytovaná obětem TČ různými subjekty, ať již podle zákona o sociálních službách nebo podle zákona o obětech TČ ... (dokončete větu)

- a) je důležitá a nezbytná, její zásluhou dochází ke zmenšování následků.
- b) je zbytečná, nepřináší pro oběť žádný pozitivní výsledek.

Otázka č. 23: Jste pro to, aby se počet institucí a potažmo pracovníků, kteří se věnují obětem trestné činnosti?

- a) zcela určitě zvyšoval
- b) zvyšoval podle ekonomických možností státu
- c) zůstal na stejné úrovni
- d) spíše snížil
- e) nevím, nedokážu posoudit

Otázka č. 24: Co pokládáte za důležitější?

- a) Získat od oběti bezodkladně co nejvíce informací vedoucích k objasnění věci, na samotnou oběť a její práva bude dost času později.
- b) Citlivý a ohleduplný přístup k oběti za každou cenu, objasnění případu není až tak podstatné.

Otázka č. 25: Pokuste se kvalifikovaně z Vaší praxe odhadnout, u kolika % obětí TČ došlo za rok 2016 k uplatnění některých práv dle ZOTČ u jednotlivých druhů trestné činnosti(*) - mravnostní trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Otázka č. 26: (*) - násilná trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Otázka č. 27: (*) - majetková trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Otázka č. 28: (*) - ostatní trestná činnost (rozsah 0 - 100%)

Příloha č. 7 – Tabulky dotazník (absolutní četnost)

Hodnoty otázky č. 4

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)
KŘP Pardubice	Muž - 3	6	3	15
	Muž 4 - 10	6	3	9
	Muž 11 - 20	39	6	27
	Muž 21 -	27	6	30
	Žena - 3	12	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0
	Žena 11 - 20	6	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	3	0	3
	Muž 4 - 10	12	0	0
	Muž 11 - 20	30	6	3
	Muž 21 -	18	3	18
	Žena - 3	3	0	3
	Žena 4 - 10	6	3	0
	Žena 11 - 20	3	3	9
Žena 21 -	0	0	9	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 5

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)
KŘP Pardubice	Muž - 3	3	21
	Muž 4 - 10	3	15
	Muž 11 - 20	9	63
	Muž 21 -	9	54
	Žena - 3	0	12
	Žena 4 - 10	0	0
	Žena 11 - 20	0	6
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	6
	Muž 4 - 10	0	12
	Muž 11 - 20	3	36
	Muž 21 -	0	39
	Žena - 3	0	6
	Žena 4 - 10	0	9
	Žena 11 - 20	3	12
Žena 21 -	0	9	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 6

	Pohlaví a délka praxe	do 5	6 až 10	11 až 30	31 až 45
KŘP Pardubice	Muž - 3	24	0	0	0
	Muž 4 - 10	15	3	0	0
	Muž 11 - 20	48	9	9	6
	Muž 21 -	39	21	0	3
	Žena - 3	12	0	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	3	3	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	6	0	0	0
	Muž 4 - 10	9	3	0	0
	Muž 11 - 20	36	0	3	0
	Muž 21 -	27	6	3	3
	Žena - 3	6	0	0	0
	Žena 4 - 10	6	3	0	0
	Žena 11 - 20	3	9	3	0
Žena 21 -	0	3	3	3	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 7

	Pohlaví a délka praxe	do 20 minut	25 až 35	40 až 60	80 až 120
KŘP Pardubice	Muž - 3	9	12	3	0
	Muž 4 - 10	12	3	3	0
	Muž 11 - 20	42	12	12	6
	Muž 21 -	42	6	12	3
	Žena - 3	6	6	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	3	0	3	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	3	3	0
	Muž 4 - 10	3	3	6	0
	Muž 11 - 20	18	9	9	3
	Muž 21 -	18	15	0	6
	Žena - 3	3	3	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	9	0
	Žena 11 - 20	6	0	6	3
Žena 21 -	0	3	6	0	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 8

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)
KŘP Pardubice	Muž - 3	0	12	12
	Muž 4 - 10	0	12	6
	Muž 11 - 20	9	39	24
	Muž 21 -	9	42	12
	Žena - 3	0	3	9
	Žena 4 - 10	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	3	3
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	3	3
	Muž 4 - 10	0	6	6
	Muž 11 - 20	0	30	9
	Muž 21 -	3	24	12
	Žena - 3	0	3	3
	Žena 4 - 10	0	9	0
	Žena 11 - 20	0	15	0
Žena 21 -	3	6	0	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 9

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)	d)
KŘP Pardubice	Muž - 3	0	0	12	12
	Muž 4 - 10	0	0	15	3
	Muž 11 - 20	3	6	30	33
	Muž 21 -	6	9	27	21
	Žena - 3	0	6	0	6
	Žena 4 - 10	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	0	3	3
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	0	3	3
	Muž 4 - 10	0	0	6	6
	Muž 11 - 20	0	0	18	21
	Muž 21 -	0	9	9	21
	Žena - 3	0	0	3	3
	Žena 4 - 10	0	0	6	3
	Žena 11 - 20	3	3	6	3
Žena 21 -	3	0	0	6	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 10

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)	d)
KŘP Pardubice	Muž - 3	0	0	6	18
	Muž 4 - 10	0	3	9	6
	Muž 11 - 20	12	0	42	18
	Muž 21 -	0	21	30	12
	Žena - 3	0	0	3	9
	Žena 4 - 10	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	0	6	0
	Žena 21 -	0	0	3	6
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	0	3	3
	Muž 4 - 10	0	0	3	9
	Muž 11 - 20	0	6	3	30
	Muž 21 -	3	3	12	21
	Žena - 3	0	0	3	3
	Žena 4 - 10	0	3	3	3
	Žena 11 - 20	0	6	6	3
	Žena 21 -	0	0	9	0

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 11

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)	d)
KŘP Pardubice	Muž - 3	0	0	21	3
	Muž 4 - 10	0	0	18	0
	Muž 11 - 20	6	3	27	36
	Muž 21 -	3	3	33	24
	Žena - 3	0	0	12	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	0	6	0
	Žena 21 -	0	0	3	6
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	0	3	3
	Muž 4 - 10	0	0	0	12
	Muž 11 - 20	0	0	30	9
	Muž 21 -	0	0	30	9
	Žena - 3	0	0	6	0
	Žena 4 - 10	0	0	9	0
	Žena 11 - 20	0	0	9	6
	Žena 21 -	0	0	3	6

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 18

	Pohlaví a délka praxe	0x	1 - 2x	3 - 10x	11 - 20x
KŘP Pardubice	Muž - 3	21	3	0	0
	Muž 4 - 10	12	6	0	0
	Muž 11 - 20	39	21	12	0
	Muž 21 -	24	27	12	0
	Žena - 3	12	0	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	6	0	0
	Žena 21 -	3	6	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	6	0	0	0
	Muž 4 - 10	9	0	3	0
	Muž 11 - 20	21	9	6	3
	Muž 21 -	18	18	3	0
	Žena - 3	3	3	0	0
	Žena 4 - 10	6	3	0	0
	Žena 11 - 20	3	3	9	0
	Žena 21 -	3	3	3	0

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 19

	Pohlaví a délka praxe	0x	1 - 2x	3 - 5x	15 - 30x
KŘP Pardubice	Muž - 3	18	6	0	0
	Muž 4 - 10	9	9	0	0
	Muž 11 - 20	45	12	12	3
	Muž 21 -	36	18	6	3
	Žena - 3	12	0	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	6	0	0
	Žena 21 -	3	6	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	3	3	0	0
	Muž 4 - 10	6	3	3	0
	Muž 11 - 20	15	21	0	3
	Muž 21 -	30	9	0	0
	Žena - 3	6	0	0	0
	Žena 4 - 10	3	3	3	0
	Žena 11 - 20	6	0	9	0
	Žena 21 -	3	6	0	0

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 20

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)
KŘP Pardubice	Muž - 3	12	12	0
	Muž 4 - 10	6	3	9
	Muž 11 - 20	3	21	48
	Muž 21 -	12	15	36
	Žena - 3	3	3	6
	Žena 4 - 10	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	0	6
	Žena 21 -	0	3	6
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	6	0
	Muž 4 - 10	0	0	12
	Muž 11 - 20	9	9	21
	Muž 21 -	9	12	18
	Žena - 3	6	0	0
	Žena 4 - 10	3	6	0
	Žena 11 - 20	12	3	0
	Žena 21 -	0	0	9

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 21

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)
KŘP Pardubice	Muž - 3	12	12	0
	Muž 4 - 10	6	12	0
	Muž 11 - 20	6	66	0
	Muž 21 -	9	54	0
	Žena - 3	3	9	0
	Žena 4 - 10	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	6	0
	Žena 21 -	0	9	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	6	0
	Muž 4 - 10	0	12	0
	Muž 11 - 20	9	30	0
	Muž 21 -	6	30	3
	Žena - 3	6	0	0
	Žena 4 - 10	3	3	3
	Žena 11 - 20	9	6	0
	Žena 21 -	0	9	0

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 22

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)
KŘP Pardubice	Muž - 3	24	0
	Muž 4 - 10	15	3
	Muž 11 - 20	51	21
	Muž 21 -	42	21
	Žena - 3	6	6
	Žena 4 - 10	0	0
	Žena 11 - 20	3	3
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	6	0
	Muž 4 - 10	6	6
	Muž 11 - 20	39	0
	Muž 21 -	30	9
	Žena - 3	6	0
	Žena 4 - 10	9	0
	Žena 11 - 20	12	3
Žena 21 -	9	0	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 23

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)	c)	d)	e)
KŘP Pardubice	Muž - 3	0	6	12	0	6
	Muž 4 - 10	0	0	6	3	9
	Muž 11 - 20	3	9	9	9	42
	Muž 21 -	9	3	18	18	15
	Žena - 3	6	3	3	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	0	0	0	6
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	0	6	0	0
	Muž 4 - 10	6	0	3	3	0
	Muž 11 - 20	0	6	15	3	15
	Muž 21 -	0	9	12	9	9
	Žena - 3	0	3	3	0	0
	Žena 4 - 10	3	0	6	0	0
	Žena 11 - 20	3	0	6	3	3
Žena 21 -	0	0	3	3	3	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 24

	Pohlaví a délka praxe	a)	b)
KŘP Pardubice	Muž - 3	21	3
	Muž 4 - 10	18	0
	Muž 11 - 20	60	12
	Muž 21 -	51	12
	Žena - 3	6	6
	Žena 4 - 10	0	0
	Žena 11 - 20	6	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	6	0
	Muž 4 - 10	9	3
	Muž 11 - 20	36	3
	Muž 21 -	30	9
	Žena - 3	6	0
	Žena 4 - 10	3	6
	Žena 11 - 20	15	0
Žena 21 -	9	0	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 25

	Pohlaví a délka praxe	0%	1 - 10%	11 - 30%	31 - 60%	61 - 100%
KŘP Pardubice	Muž - 3	21	0	3	0	0
	Muž 4 - 10	6	6	3	3	0
	Muž 11 - 20	15	24	18	15	0
	Muž 21 -	12	12	12	24	3
	Žena - 3	12	0	0	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	3	3	0	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	3	0	3	0	0
	Muž 4 - 10	3	3	6	0	0
	Muž 11 - 20	9	0	15	6	9
	Muž 21 -	6	12	12	9	0
	Žena - 3	6	0	0	0	0
	Žena 4 - 10	3	0	3	0	3
	Žena 11 - 20	3	0	0	3	9
Žena 21 -	0	0	3	6	0	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 26

	Pohlaví a délka praxe	0%	1 - 10%	11 - 30%	31 - 60%	61 - 100%
KŘP Pardubice	Muž - 3	9	9	6	0	0
	Muž 4 - 10	9	6	0	3	0
	Muž 11 - 20	15	21	27	3	6
	Muž 21 -	12	12	15	18	6
	Žena - 3	12	0	0	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	0	6	0	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	0	0	6	0	0
	Muž 4 - 10	3	0	9	0	0
	Muž 11 - 20	3	9	15	9	3
	Muž 21 -	6	15	9	6	3
	Žena - 3	3	3	0	0	0
	Žena 4 - 10	3	0	3	0	3
	Žena 11 - 20	6	0	0	3	6
Žena 21 -	0	3	0	3	3	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 27

	Pohlaví a délka praxe	0%	1 - 10%	11 - 30%	31 - 60%	61 - 100%
KŘP Pardubice	Muž - 3	21	3	0	0	0
	Muž 4 - 10	9	9	0	0	0
	Muž 11 - 20	45	21	6	0	0
	Muž 21 -	27	24	6	6	0
	Žena - 3	12	0	0	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	3	3	0	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	3	3	0	0	0
	Muž 4 - 10	9	3	0	0	0
	Muž 11 - 20	15	18	3	0	3
	Muž 21 -	18	12	3	6	0
	Žena - 3	6	0	0	0	0
	Žena 4 - 10	3	6	0	0	0
	Žena 11 - 20	9	3	0	0	3
Žena 21 -	6	0	0	3	0	

Zdroj: vlastní

Hodnoty otázky č. 28

	Pohlaví a délka praxe	0%	1 - 10%	11 - 30%	31 - 60%	61 - 100%
KŘP Pardubice	Muž - 3	21	3	0	0	0
	Muž 4 - 10	6	9	3	0	0
	Muž 11 - 20	42	27	0	3	0
	Muž 21 -	24	30	3	3	3
	Žena - 3	12	0	0	0	0
	Žena 4 - 10	0	0	0	0	0
	Žena 11 - 20	6	0	0	0	0
	Žena 21 -	6	0	3	0	0
KŘP Hradec Králové	Muž - 3	3	3	0	0	0
	Muž 4 - 10	6	6	0	0	0
	Muž 11 - 20	9	18	9	3	0
	Muž 21 -	9	24	6	0	0
	Žena - 3	6	0	0	0	0
	Žena 4 - 10	3	6	0	0	0
	Žena 11 - 20	9	3	3	0	0
	Žena 21 -	6	0	0	3	0

Zdroj: vlastní